

தூத்துக்குடி நகர மன்ற ஆரம்ப நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் 411
செகண்டரி கிரேடு, ஹையர் கிரேடு மற்றும் சிறப்பாசிரியர்களுக்கு
அரசாணை 1009, கல்வி, 30-6-1974-ஐ அமுல் படுத்தாமல்
1-3-1975 முதல் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்குவது குறித்து

1978 செப்டம்பர் 8; [திரு. கா. காளிமுத்து]

1-3-1975 முதல்தான் பெற்றுள்ளனர். தூத்துக்குடி
நகராட்சி ஆணையருக்கு அந்த அரசாணையை 1-4-1974 முதலே
அமுல்படுத்தும்படி உரிய அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அந்த
அறிவுரை வழங்கப்பட்டு எவ்வளவு நாள் ஆகிறது? அந்த
அறிவுரை அமுல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதாகத் தகவல்
உண்டா? அரசு அறிவுறுத்திய பிறகும் கூட, அவை அமல்
படுத்தப்படவில்லை என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்
கிறது. ஆகவே அந்த ஆணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பலன்களை
அந்த ஆசிரியர்கள் அனுபவிக்கிற வகையில் தக்க நடவடிக்கை
கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே,
ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்களில் சில பேர் செய்து கொண்ட
விண்ணப்பத்தை நகராட்சியினுடைய ஆய்வாளர் அவர்கள்
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய அப்பீலை அவர் மறுத்
திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும் ஆசிரியர் பெரு
மக்கள் விண்ணப்பம் செய்த பிறகு, அந்த ஆணையை ஏற்று
நகராட்சி மன்றம் 1-4-1974 முதல் வழங்கவேண்டும்
என்று, நகராட்சியின் நியனக் குழு தீர்மானத்தை நிறை
வேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை மதிக்க வேண்டும்
என்ற முறையில் அதவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பரிசீலித்து, நடவடிக்கை
மேற்கொள்ளப்படாமல் இருந்தால், விரைந்து நடவடிக்கை
எடுக்குமாறு அரசு வற்புறுத்தும்.

4. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரையின் மீது
விவாதம். ஒரு விஷயத்தை அவைக்குச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். இன்னும் 12 பேர் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்த
திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குள் விவாதம் முடியவேண்டும்.
எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலின்படி, எதிர்த் தரப்பில்
உள்ள கட்சியின் உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேரும் பேச
கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்தவரையில்,
டேலும் துணை மாணியம் வருகிறது, பொதுவிவாதம் வருகிறது.
ஒரு கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதற்கேற்ப பிரித்துக் கொண்டால்
சபையை நடத்த முடியும். அவ்வளவு பேரும் பேசுவது
முடியுமா என்றால், முடியாது. கட்சித் தலைவருக்கும், கட்சி
உறுப்பினர்களுக்கும் நான் வேற்றுமையைக் காட்ட அவை

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1978 செப்டம்பர் 8]

அனுமதிக்க வேண்டும். கட்சித் தலைவருக்குக் கூடுதல் நேரம் தர எல்லோரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது மற்றவர்களைப் புறக்கணிப்பதாகப் பொருள் இல்லை. உறுப்பினர்களுக்கு என் மனதில் எவ்வளவு மதிப்பு இருந்தாலும், உறுப்பினர்கள் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துத் தான் நேரம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் மனதில் வைத்து உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் நேரத்தை நீடித்துக்கொண்டு போகாமல், பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு அதிகப்படாமலும், கட்சித் தலைவர்கள் அரை மணி நேரத்திற்குட்பட்டும் பேசினால் நலமாக இருக்கும். நேற்று பேச்சை இடையில் நிறுத்திய திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் தொடர்வார்கள். நேற்றே அவர் கொஞ்சம் அதிக நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று தகவல்.

*திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று தமிழக அரசினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அதிலே ஓர் அம்சம், அரசாங்கமே போட்டி சங்கங்களை ஊக்குவிக்கிற போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது. சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத் துலே, பழைய ஏ.பி.டி. நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டபோது, அப்போதிருந்த சங்கமே சேரன் போக்குவரத்து ஊழியர்கள் சங்கமாக மாறியது. அவர்களை பழைய நிர்வாகம் பலவிதமான தவறான வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தியது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆகவே வேறு ஒரு சங்கத்தைத் தொழிலாளர்கள் ஆரம்பிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டபோது, அந்த நிர்வாகத்தின் மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கும் டெபுடி லேபர் கமிஷனர், 16 பேரை டிஸ்மிஸ் செய்தும், மற்றும் 40 பேரை டிரான்ஸ்பர் செய்தும் இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றித் தொழிலாளர்கள் அமைச்சரிடம் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களே அந்தப் போட்டித் தொழிற் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த விழாவில் பங்கு கொண்டு, வாட்சையும் பரிசளித்து விட்டு இப்படி அரசியல் கலப்படம் இல்லாத சங்கங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் தமிழகத்தில் பல தொழிற் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் அரசியல் கலப்படம் உள்ளவைதானே? அப்படி ஒரு விழாவை ஏற்பாடு செய்யும்போது, அதிலே அமைச்சர்கள் கலந்துகொண்டு, அறிவிப்புகளைச் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் கம்பெனி சங்கத்தில் பேசியிருக்கிறார்களே, இது நியாயத்தானா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாண்டியன் ரோட்வேஸ் கார்ப்பரேஷனில் ஏற்கனவே சங்கங்கள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் நடந்த ஸ்ட்ரைக்கின் போது புதுச் சங்கம் ஒன்று ஏற்பட்டது. சில வருடங்

1978 செப்டம்பர் 8]

[திரு. ஆ. நல்லசிவம்]

களுக்கு முன்னதாக, டிரைவர், கண்டக்டர் ஆகியவர்களை, பணம் வாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தவர்கள் இன்றைக்கு அந்தச் சங்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள், இதை கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகிகளிடம் கேட்டால், மேலேயிருந்து உத்தரவு என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

மேலேயிருந்து யார் உத்தரவு என்று கேட்டால் பதில் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். அப்படியானால் போராடுகிற தொழிற்சங்கங்களாக இருந்தால், அவர்கள் போராடுகிறபோது. தொழிலாளரிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற கேட்ட எண்ணத்தில் அரசு அப்படிச் செய்கிறதா? அடுத்த படியாக, தமிழ் நாடு அரசு பதிலிலா ஊழியர்கள் சங்கம் இரண்டாகப் பிரிந்து செயல்படுகிறது. இப்பொழுது அது மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இன்னொரு ஊழியர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசே இப்படி மூன்றாவது ஒரு அமைப்பை உருவாக்க ஊக்கம் தருகிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் சிபார்சுகள் விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது. அப்படி வெளிவரும்போது ஊதியம் தொடர்பாக ஊழியர்களுக்கு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டு அதிருப்தி ஏற்பட்டு, கிளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடாமல் தடுக்கும் பொருட்டு, இப்படி ஒரு மூன்றாவது அமைப்பை அரசே உருவாக்குகிறதோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆக அரசு ஊழியர்கள் விஷயத்திலும் அரசு இவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது எல்லாவற்றையும் விட தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலகத்திலே இன்றையதினம் வேறொரு சட்டவிரோதமான காரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி என்ற ஒரு அமைப்பு செயல்படுகிறது. பொதுவாக தொழில் தகராறுகள் ஏதாவது வந்தால், தொழிற் துறை சம்பந்தப்பட்ட எந்தப் பிரச்சினை யானாலும் சரி, லேபர் செயலாளர்தான் அது சம்மந்தமாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் அந்த ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியிலே லேபர் துறைச் செயலாளர், கூட்டுறவுத் துறைச் செயலாளர், போக்குவரத்துத் துறை. இதுமாதிரி அரசு நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் பணிபுரியும் துறைச் செயலாளர்களுக்கும் அதில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில், அவர்கள் தலைமைச் செயலகத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதாவது தொழிற் தகராறுகள் வந்தால், கோர்ட்டுக்கு அனுப்பக்கூடாது என்று வற்புறுத்தும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகள் மீறப்படக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர்]

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் பற்றி எனது கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே ஒரே இடத்தில் ஒரே தொழிற் சங்கம் இருந்த இடத்தில் ஆளும் கட்சி இரண்டாவது ஆரம்பிக்கவில்லை. அப்படி எங்காவது ஆரம்பித்ததாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும், நாங்கள் அதைக் கலைக்கத் தயார். சேரனைப் பொறுத்தவரை, அங்கிருந்த தொழிற் சங்கம் சரியாக வேலை செய்யாத காரணத்தால், அது நன்றாகச் செயல்படவில்லை என்பதால், அங்கு சி.ஐ.டி.யூ. தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பித்தோம் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல அரசு பதிவிலா ஊழியர் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரை, அந்த இரண்டு சங்கங்களுமே சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற காரணத்தால், அரசு ஊழியர்களே சேர்ந்து மூன்றாவது சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. எனவே இதற்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அடுத்தபடியாக, தலைமைச் செயலகத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரை, அது 1972 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆக, இதற்கும் எங்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : யார் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதல்ல என்வாதம். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற உடன், ஏன் அதை கலைக்கவில்லை? அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி இந்த வழக்குகளை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பலாம் அல்லது அனுப்ப வேண்டாம் என்ற விவரங்களைத் தந்து பரிந்துரை வழங்கும். அவ்வளவுதான் அதன் வேலை. இறுதி முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் அமைச்சருக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நான் சொல்வது அதுவல்ல. ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியில் போக்குவரத்துத் துறைச் செயலாளர், கூட்டுறவு துறைச் செயலாளர் மற்றும் மின்சார வாரியம் போன்ற துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெற்று நிர்வாகிகளாகவும் அதே சமயத்தில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த முதலாளிகளாகவும் இருந்து கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள். தொழிலாளர் துறைச் செயலாளர் என்பவர் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர் துறைச் செயலாளருடன் மேற்கண்ட நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகள் வந்து பேசி, 'இண்டஸ்ட்ரயன்ஸ் பண்ணுகிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

இப்படி இன்றைய தினம் அந்த ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி தலைமைச் செயலகத்தில் சட்ட விரோதமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கலைத்து தொழிலாளர் களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்வது எனது நீங்காத கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை, கல்வித் துறை முழுவதையும் அரசுடமை ஆக்க வேண்டும் என்பதுதான் நாங்கள் விரும்புவது. இப்பொழுது கல்வி என்பது ஒரு ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட்டாக ஆக வேண்டும். எம்ரஜென்சி காலத்தில் அது கன்கரன்ட் சப்ஜெக்ட்டாக இருந்தது. மத்திய அரசு இப்பொழுது அதை மீண்டும் ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, அது நிறைவேற்றப்படாமல் ராஜ்ய சபையில் கிடப்பில் கிடக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்பதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே தாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்றைய தினம் அது அரசுடமை ஆக்கப்படாததால், ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அரசுடமையானால், அரசுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மட்டும் தான் பிரச்சினை இருக்கும். பிரச்சினைகளும் அதிகமாக வராது. அப்படியே வந்தாலும், அவை சுலபமாகத் தீர்க்கப்பட்டு விடும். ஆனால் கல்வியை அரசுடமை ஆக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லும் அதே நேரத்தில் சில கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் அரசு தேசியவுடைமையாக்க இன்னும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. கல்லூரி மூடப்பட்ட பிறகு தான், அவற்றை 'டேக் ஓவர்' பண்ணுகிறோம். இதை அரசு நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சிவகங்கை ராஜா துரைசிங்கம் ஞாபகார்த்த கல்லூரி என்ற ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. அதில் ஒரு பிரச்சினை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தான் அரசு அதை மேற்கொண்டு வருகிறது. அந்த இரண்டு ஆண்டும் 1978 டிசம்பர் மாதத்தோடு முடிவடைந்து விடுகிறது. அதில் ஒரு டைப்பிஸ்ட் வேலை செய்தார். அவருக்கும் பழைய நிர்வாகம் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. புதிய நிர்வாகத்தின்கீழ் வந்த பிறகு, கோர்ட்டில் டிகிரி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. டைப்பிஸ்ட் கோர்ட்டில் மனுப் போடுகிறார். டைப்ரைட்டரை அட்டாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் டைப்பிஸ்டி னுடைய வழக்கறிஞர். அரசாங்க வழக்கறிஞர் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். காலேஜ் டைப்ரைட்டர் அட்டாச்மென்ட் ஆகிறது. அரசாங்க வழக்கறிஞர் என்ன செய்கிறார்? அதே போல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி. நாகர்கோவில் பயோனியர் கல்லூரி பற்றி இங்கு ஏற்கெனவே உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவெடுக்கிறது. உத்தரவும் வெளிவர இருக்கிறது. இந்த

[திரு. ஆ. நல்லசிவக்] [1978 செப்டம்பர் 8]

சமயத்தில் யாரோ ஒரு ஐந்தாம் படைப் பேர்வழி அவர்களுக்கு நியூஸ் கொடுக்க அவர்கள் “ஆண்டிசிப்பேட்டரி பெயில்” என்று சொல்லுவார்களே அந்த முறையில் “ஆண்டிசிப்பேட்டரி இன்ஜங்ஷன்” வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் வேலை பார்க்கின்ற யாரோ ஐந்தாம் படைக்காரர் இந்தச் செய்தியை, ஆணை வெளியாகும் முன்பே, கல்லூரி நிர்வாகத்துக்குத் தெரிவித்து விட்டார். இதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு புகழுக வகுப்பையும், டீக்ரி கோர்ஸ் முதல் வகுப்பையும் அரசின் அனுமதி பெறாமலேயே கல்லூரி நிர்வாகம் மூடிவிட்டது. விளைவு 27 ஆசிரியர்கள் கல்லூரிக்குப் போய் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை. அதேபோல பிசிஃஸ் டீச்சரை இல்லீகலாக வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். கல்லூரிக் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை, தனியார் மாணேஜ்மெண்டுகளில் அப்பாயிண்ட்மென்ட் போன்ற விவகாரங்களில் கல்வித் துறையைக் கேட்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணை 871-ல் மூன்றாவது ஷரத்தில் இருக்கிறது. அப்பாயிண்ட்மென்ட் ஆர்டர் போடுதல் குறித்து பூராவும் அரசைக் கலந்து போட வேண்டுமென்று அதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய நபர்கள் அனைவரும் இதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் இறங்கி “வாபஸ் வாங்க வேண்டும்” என்று கூறி வருகிறார்கள். அரசு அவர்களது கோரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்க்காமல்—வாபஸ் வாங்காமல்—அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

மைனாரிட்டிகளின் கலாசாரத்தைப் பாதுகாக்கும் வகையில் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற முறையில்தான் இந்திய அரசியல் சாசனம் பாதுகாப்புக் கொடுத்துள்ளது. அதனால், பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் நாமம் போடுவதற்காகவா பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியும்? ஆசிரியர்-நிர்வாக உறவிலே மற்ற ஆசிரியர்களுக்குள்ள உரிமைகள், பாதுகாப்புகள் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆந்திரா ஹை கோர்ட்டில் இந்த மாதிரிப் பள்ளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது என்று தீர்ப்புத் தந்திருந்தாலும், அதை நமது அரசு கவனிக்கவில்லை. அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எங்கள் கட்சி அந்தக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறது. எங்கள் கட்சிக்குள் கடுமையாக அதில் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் பொதுமக்களை அவர்கள் பழக்கத்திலிருந்து திருப்ப சலபமாக முடியும் என்று நினைக்கவில்லை. அவர்களுடைய வறுமை, கல்வி இன்மை, வேறு எதிலும் இண்டரஸ்ட் இருப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. சாராயமும், அந்தப் புளிப்பும் தான் அவர்களுக்கு

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஆ. நல்லசிவம்]

இண்டரஸ்டைக் கொடுக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாலேயே இதை முழுமையாகத் தடுத்துவிட முடியாது. அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதால், அரசுக்குக் கெட்ட பெயர்தான் வருகிறது. தவறு செய்யாதவர்கள் போலீஸ் கொடுமைக்கு ஆளாகும்படி நேரிடுகிறது. சில அதிகாரிகள் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதை வைத்து சர்க்கார் ஏமாந்து போகக் கூடாது. நல்ல அதிகாரிகள் இந்த இலாகாவில் விதி விலக்குகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அதை அமுல்படுத்துவதில் நல்ல பெயர் வருமென்று நினைக்கிறீர்களோ அதற்கு மேல் கெட்ட பெயரே வந்து சேரும். அதுவும் போலீஸால்தான் வரும். போலீஸ் அதிகாரிகள் அப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் டிராபிக்சில் இருக்கிறார். அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. சில மாதங்களுக்கு முன்பு தம்புச் செட்டித் தெரு முனையில் டிராபிக் கான்ஸ்டபிள் வேலை செய்யவில்லை என்று தூற்றுக் கணக்கான மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது ரோடில் போட்டு அடி அடி என்று அடிக்கிறார். கூட்டமாக நின்று பார்க்கிறார்கள். பிறகு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போய் அடிக்கிறார்கள். ஒரு கான்ஸ்டபிள் ஒரு அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரிடம் இந்தப்பாடு பட்டால், சாதாரண பொது மக்கள் என்ன கதிக்கு ஆளாவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார சர்சார்ஜ் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் பேசும் போது கூட, யூனிட்டிக்கு இரண்டரை பைசா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு கூட்டச்சொல்கிறது என்றால், இந்த அவையிலும் அந்த சபையிலும் அதை ஆட்சேபித்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்ப வேண்டும். 1967-லிருந்து சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் அந்த மின்சாரக்கட்டணத்தை இரண்டு பைசா கூட்டியதற்காக தமிழகத்தில் பத்து பன்னிரண்டு உயிர்கள் பலியானதைக் கண்டோம். மீண்டும் இரண்டு பைசா உயர்த்த மத்திய அரசு உத்தரவு போடுகிறது என்பதற்காக எப்படிச் செய்ய முடியும்? தமிழ்நாடு அரசை மட்டும் இதில் குறை சொல்லிப் பயனில்லை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள சகல அரசியல் கட்சிகளும் அரசுக்குப் பக்க பலமாக நின்று மேலவையிலும் அந்த அவையிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்தின் கரத்தை பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொழிப் பிரச்சினைபற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் யார் மீதும் இந்தியைத் திணிக்கக் கூடாது, அதே சமயம் இந்தியை ஒரு மொழி என்ற முறையில் துவேசிக்கவும் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தியாவில் 16 மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பார்லி

[திரு. ஆ. நல்லசிவம்] [1978 செப்டம்பர் 8]

மெண்டிலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டு போன்ற இடங்களிலும் அந்த 16 மொழிகளிலும் அலுவல்கள் நடைபெற வேண்டும். இந்த 16 மொழிகளில் இணைப்பு மொழி எது? அதைக் காலக்கிரமத்தில் இந்திய மக்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். அந்தந்த மொழி அவற்றைப் பேசுகிற மக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த அரசு அதைக் கவனிக்க வேண்டும். மத்தியில் உள்ள அரசாங்கம் இந்தியைத் திணிப்பதால், நாட்டில் ஒற்றுமை குலையும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஜாதி வகுப்புக் கலவரங்கள் பற்றிப் பேசினார்கள். விழுப்பரம் பிரச்சினை பேசப்பட்டது. இறந்துபோன 12 அரிஜன குடும்பங்களுக்கு எங்களுடைய அலுவலர்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிஜனங்கள் உயிரையும் பொருள்களையும் இழந்தார்கள். ஜாதி இந்துக்கள் பொருள்களை இழந்தார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதோடு, இறந்து போனதற்குக் காரணமாக இருந்தது யாராக இருந்தாலும், அவர்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஜாதிக் கலவரங்கள் நடக்காமலிருப்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சர்வ கட்சிக் கூட்டம் நடத்த கமிட்டிகள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

லஞ்ச ஊழல்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இது முதலாளித்துவ அமைப்பில் அகற்ற முடியாத ஒன்று. பணத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அரசாங்க இயந்திரத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தத்தான் முயற்சிப்பார்கள். அரசு ஊழியர்கள், அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் ஆகியவர்களைப் பயன்படுத்தி, சட்ட விரோதமான காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள பணக்காரர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதில் ஆளும் கட்சி உஷாராக இருந்து வருகிறது. ஆனாலும் பணம் என்பது பாதாளம் வரையில் பாயக்கூடியது. லஞ்சம் போய்விடும் என்று மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம். கட்சி ஊழியர்கள், தலைவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இந்தப் பணத்தில் கவிழ்ந்து விடுவார்கள். அதனால் தங்கள் தங்கள் கட்சியைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சியினருக்கும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் காலதாமதத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். இந்த அரசு இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும், அதைத் தாமதமாகச் செய்வதால், அதனுடைய பலன் கிடைக்காமல் போகிறது. சேரன் போக்கு வரத்துக் கழகத்தில் ஒரு உயிர் பலியானது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது என்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்லியும் கேட்காததால், அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. இதை என் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். செய்யக்

1978 செப்டம்பர் 8]]திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

கூடிய காரியத்தைக் காலத்தில் செய்தால், மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும். எனக்கு இவ்வளவு நேரம் கொடுத்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையினின்று கருத்துத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நன்றி. இந்த அவையில் நான் பேசுகிற இந்த முதல் பேச்சு நன்றி கூறுகிற பேச்சாக அமைந்தது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் நீதிபதியாக பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்த காரணத்தால், அதிகமாகப் பேசத் தெரியாது. நீதிபதிகள் அதிகம் பேசக்கூடாது. மற்றவர்கள் பேசுவதைக் கவனித்துக் கேட்க வேண்டும். மற்றவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையைவிட்டு, இன்று மற்றவர்கள் கேட்க நான் பேசும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்தப் பழக்கம் தங்களுக்கு இருப்பதால்தான், அடிக்கடி தங்களை இங்கே உட்கார வைத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : எனக்கு முன்னால் பலர் திறமையாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் அரசியலில் அதிகமாக ஊறியவர்கள். அவர்களுக்கு இணையாக என்னால் பேச இயலாது. பல கோணங்களில் அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். சிலர் பேசியதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த உரையில் நல்ல அம்சங்களைக் காணவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றிலும் குற்றத்தை அவர்கள் கண்டார்கள். ஒரு பழமொழி உண்டு. வேண்டாத மனைவியைக் கை பட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம் என்பார்கள். வேண்டாதவர்கள் ஆட்சி செய்தால், அவர்கள் நன்மை செய்தாலும் குற்றம், திறமையாக நடத்தாலும் குற்றமெனச் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் சிறப்பாக நடத்தப்படுகிறது, நேர்மையாக நடத்தப்படுகிறது என்பதில் எனக்குச் சிறிதும்தேக்கமில்லை. அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளை மறந்து, வேற்றுமைகளை மறந்து ஆளுநர் உரையைக் கூர்ந்து கவனித்தால், ஒரு உண்மை நன்கு புலப்படும். நலிந்தவர்கள் நலவாழ்வு பெற கிராம மக்கள் மேம்பாட்டைய லஞ்ச லாவண்ய ஊழலை ஒழித்து, மதுவை ஒழித்து மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கண்ட கனவை நினைவாக்கி, அண்ணா அவர்கள் ஆர்வத்தை நிறைவேற்றி கல்வியைப் பரப்பி, வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்தி, ஆட்சியை நலப்படியாக நடத்த வேண்டுமென்று அதே முறையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முனைந்து இருக்கிறார்கள் என்று திட்டவாட்டமாக நான் நம்புகிறேன். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் நீதிபதியாக பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றபின், அரசியலுக்கு இழுக்கப்பட்டு, மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செயல்பட முடிகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் இந்த அரசினை நடத்துகிற முதலமைச்சர்

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

அவர்கள் நேர்மையான வழியில் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்து மக்களையும் நல்வழியில் அழைத்துச் செல்கிறார் என்பது தான். இதைப் பற்றி என்னிடம் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள், பண்புள்ளவர்கள், நல்ல எண்ணம் படைத்தவர்கள் பலர் என்னிடம் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதியும் நேர்மையும் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்றால் நம்மோடு இல்லாமல், வருகிற சந்ததியும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்த அரசுக்கு உறுதுணையாக நாம் இருக்க வேண்டும். முதலமைச்சருக்கு எல்லா வகையிலும் உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் எங்கோ இழுத்துச் செல்லப்படுமென்று அவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஒரு முக்கியமான மனநிறைவு அடையக்கூடிய சம்பவம் சமீபத்தில் எனக்கு ஏற்பட்டது. மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கான தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல் வந்த அன்று இரவும் அதற்கு அடுத்த நாளும் சிலர் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்து, எனக்கு மாலை போட்டு, தங்களுடைய குழந்தைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்காக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். நானும் அவர்களோடு மகிழ்ச்சியில் பங்கு கொண்டாலும், அவர்கள் எதற்காக எனக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்து, மாலை அணிவிக்க வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்ன பதில் “நாங்கள் ஒரு பைசா கூட செலவு செய்யாமல், யாரையும் பார்த்து சிபாரிசு செய்யுங்கள் என்று கேட்காமல், எங்களுடைய குழந்தைகள் அவர்கள் வாங்கிய மார்க்குக்களின் அடிப்படையிலேயே நேர்மையாகவும் நாணயமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நேர்மையையும் நாணயத்தையும் கொண்ட அரசாட்சியை நாங்கள் கண்டதில்லை. இதனால் தமிழக முதல்வர் அவர்களையே நேரடியாகப் பார்த்து, அவருக்கு மாலை அணிவித்து எங்கள் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பினோம். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களை நேரடியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. அதனால்தான் முதல்வர் அவர்களின் நேர்மைக்குப் பிரதிநிதியாக உங்களைக் கருதி உங்களுக்கு மாலை அணிவித்து மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டோம்” என்றார்கள். இதிலிருந்து மக்கள் எவ்வளவு மதிப்பை நேர்மைக்குத் தருகிறார்கள் என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிகிறது. இதிலிருந்து இந்த அரசாங்கத்தின் பக்கத்தில் பண்புள்ளவர்கள், நல்லவர்கள், நாணயம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிகிறது. இந்த அரசாங்கம் நேர்மையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நல்லவர்கள் நம்புகிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை வீண்போகாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் இந்த அரசு நீதிக்கும் நியாயத்திற்கும் கட்டுப்பட்டதாக நடந்துகொள்ளும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

பெரியார் அவர்களிடத்திலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலும் தற்போது தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருக்கும் புரட்சித்தலைவர் அவர்களிடத்திலும் எனக்கு நேரடியாகத் தொடர்புண்டு. என் அனுபவத்திலிருந்து நான் இதைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மூவரும், நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள், நீதிபதிகளுக்கு உரிய மரியாதை கொடுப்பவர்கள் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். பெரியார் அவர்கள் திருச்சியில் இருந்தபோது, நான் திருச்சியில் ஜில்லா முன்சீப்பாகப் பணியாற்றி வந்தேன். அப்போது அவர் உடல் நலமற்று படுத்த படுக்கையாக இருந்தார்கள். சிறுநீர் வெளியேற குழாய் வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலையில் நானும் அங்கிருந்த வேறு சில நீதிபதிகளும் அவருடைய உடல்நலம் பற்றி விசாரிப்பதற்காகச் சென்றிருந்தோம். நாங்கள் அவரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி அனுப்பியபோது, அவர் எங்களைப் பார்க்க வரச் சொன்னார் என்று ஆள் வந்தது. நாங்கள் உள்ளே சென்றதும், அவர் உடல் நலமில்லாத நிலையிலும் படுக்கையிலே இருந்து, எங்களைப் பார்த்ததும் எழுந்து நின்றார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் அது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. “ஐயா, நீங்கள் வயதானவர்கள், மேலும் உடல் நலமில்லாமல் இருக்கிறீர்கள், உங்கள் வயதென்ன, எங்கள் வயதென்ன, உங்கள் அந்தஸ்து என்ன, எங்கள் அந்தஸ்து என்ன, நீங்கள் எங்களுக்காக எழுந்து நிற்கலாமா, படுக்கையில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னோம். பெரியார் அவர்கள் அதற்கு மறுத்து விட்டார்கள். நீங்கள் நீதிபதிகள். உங்களுக்கும் உங்கள் அந்தஸ்துக்கும் நான் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் உட்கார்ந்தால்தான், நான் உட்காருவேன் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே நாங்கள் உட்கார்ந்துவிட்டோம். அதற்குப் பிறகுதான் பெரியார் அவர்கள் படுக்கையில் அமர்ந்தார்கள். இதைச் சாட்டிலும் நீதிபதிகளுக்கு மதிப்பைத் தருகிற தலைவரை நான் பார்க்க முடியாது.

அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, தமிழக முதல்வராக வந்தபோது, நான் திருச்சியில் பணியாற்றி வந்தேன். அப்போது நீதிபதிகள் அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள். என்னுடைய முறை வந்தபோது, சற்றுநேரம் அண்ணா அவர்கள் நின்றவிட்டு, என்னைப் பார்த்து, “நீங்கள் என்னைவிட சற்று உயர்ந்தவர்கள்” என்றார். இதைச் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார்கள். உயரத்தில் என்றார்கள். நீங்கள் உட்காரும்போது கூட, உயர்ந்த இடத்திலேயே உட்காருகிறீர்கள், நாங்கள் தாழ்வான இடத்திலேதான் இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட பண்பான முறையில் நீதிபதிகளிடம் பேசக்கூடியவர் அண்ணா அவர்கள்.

பதவியிலிருந்து நான் ஓய்வு பெற்ற பிறகுதான், எனக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. நான் ஓய்வு பெற்ற 2, 3 மாதங்கள் கழித்து, என்னை வந்து

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

அவரைச் சந்திக்கும்படி ஒருவரை முதல்வர் அவர்கள் அனுப்பியிருந்தார்கள். அப்போது அவர் என்னை 'நீதிபதி' யாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன், 'நான் இதுவரை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடந்தது இல்லை, மனச்சாட்சிப்படி நடக்கிற நேரத்தில் யாராவது உங்களுக்கு வேண்டிய ஓரூவருக்கு எதிராகக்கூட தீர்ப்பளிக்க நேர்ந்தால், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா, உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவரோ 'நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வோம், இப்படிப்பட்டவரைத் தான் நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மனச்சாட்சிப்படி நடக்கிற நீதிபதிதான் எங்களுக்கு வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்து இத்தன்மூன்று பேரிடத்திலும் எனக்குத் தனியான ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. அதற்கு முன் முதல்வர் அவர்களிடம் எனக்குப் பழக்கமில்லை. என்றாலும் நீதிக்குத் தலைவணங்கக்கூடியவர் என்பதால், அவரிடம் எனக்கு மிகுந்த மரியாதை ஏற்பட்டது. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அவர் என்னிடம் நீதிபதிகளைப் பற்றியும், நேர்மையானவர் வர்களைப் பற்றியும், நாயன்மான்வர்களைப் பற்றியுந்தான் பேசுவார். 'The upright, honest man', சொல்லுங்கள் என்பார். எனவே இப்படிப்பட்ட நல்லெண்ணம் படைத்தவர், நீதித்துறையில் நல்ல எண்ணம் கொண்டவர், நமக்கு முதலமைச்சராக வந்திருப்பது பெருமைப்பட்டதற்கு விஷயம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதன் காரணமாகத்தான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எனக்கு அதிக ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. உண்மையிலேயே அவரிடத்தில் கவர்ச்சி இருக்கிறது. சினிமா கவர்ச்சி இருக்கிறது என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனக்குச் சினிமா பற்றி அக்கறை இல்லை. நான் சினிமாவுக்கு அதிகமாகப் போவதுமில்லை. Early to bed and early to rise என்ற கொள்கையை உடையவன். எனவே அதிகமாக சினிமா பார்ப்பதில்லை. எனக்கு அவரிடம் உள்ள கவர்ச்சி, நீதிக்கவர்ச்சியாகும். நிச்சயமாக அவர் நீதிக்குக் காட்டுகிற மரியாதையும், நீதிபதிகளிடம் அவர் காட்டுகிற பரிவும்தான் என்னை அவரிடம் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தது. சமீபத்தில் கூட பல அமைச்சர்கள் தங்களுக்கு வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, "திருவரங்கம்" என்ற அரசாங்கத்துக்குரிய மாளிகையை சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். மேலும் நீதிபதிகளுக்கு அடையாளத்தில் பல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி நீதிபதிகளுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அது மட்டுமல்ல, ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியை இங்கே அமைச்சராகவும் கூட ஆக்கியிருக்கிறார். (மணி அடித்தார்.)

[1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: இன்னும் எனக்கு எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறது? தலைவர் அவர்கள் மணி அடிப்பதால் இதைக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் 5 நிமிடங்கள் பேசுங்கள். முதல் பேச்சாளரால் பேசுங்கள்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: நான் அரசாங்க அதிகாரிகள் சங்கத்தின் செயலாளர் என்ற முறையிலும் ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் சங்கத்தின் உப-தலைவர் என்ற முறையிலும் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3வது சம்பளக் கமிஷனின் முடிவுகள் பற்றி சீக்கிரமாக அறிவித்து எல்லா அரசாங்க அலுவலர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும் நிலைமை உருவாகும் என்று நம்புகிறேன். நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல சிறந்த பணியாளர்களை, யாருக்கும் பயப்படாமல் மனதில் பட்டதைப் பட்டபடியே சொல்லக் கூடியவர்களை, மனச்சாத்திக்கு விரோதமில்லாமல் தைரியமாக நடக்கக்கூடியவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல், 2ம் தரம் 3ம் தரம் உள்ளவர்களை நீதிபதிகளாக நியமிக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் இரண்டாந்தர மூன்றாந்தர நீதிகள் கிடைக்கும். இந்த அரசாங்கமும் 2ம் தர 3ம் தர நீதிக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசாங்கமாக ஆகிவிடும்.

நீதிபதிகளின் நியமன விஷயத்தில் அரசு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். மாளட்டங்களில் பணிபுரியும் நீதிபதிகளுக்காவது வெறும் வைவா-வோகி பரிட்சை மட்டும் வைத்து, தேர்வு செய்தால் போதாது. ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளுக்கு இருப்பது போன்று 'ரிட்டன் எக்சாமினேஷன்' ஒன்று வைத்து அதில் சிறப்பாகத் தேர்வு பெறுகிறவர்களுக்கு 'வைவா-வோகி' பரிட்சை வைத்தால், நல்ல திறமையான நீதிபதிகள் கிடைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து 'Judges for Life', அதாவது வாழ்வு முழுவதும் நீதிபதியாக இருந்தால், அவர்கள் யாருக்கும் பயப்படாமல் இயங்க முடியும். அது முடியாவிட்டால், நீதிபதிக்கும் மற்றொரு நீதிபதிக்கும் எந்த வகையிலும் வித்தியாசம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதிக்கு 65 வயது, ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதிக்கு 62 வயது, எங்களைப் போன்ற மாவட்டங்களில் பணியாற்றுகிற கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற நீதிபதிகளுக்கு 55 வயது என்று ஓய்வு பெறும் வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. நீதிபதிகள் என்றால், எல்லோரும் நீதிபதிகள்தான். செகண்ட் கிளாஸ் நீதிபதியிலிருந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதி வரையிலும்

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

எல்லோரும் நீதி வழங்குகிறார்கள். எனவே நீதியைப் பொறுத்த வரை, எல்லோரும் ஒரே மாதிரிதான். எனவே அவர்களுக்கு ஓய்வு பெறும் வயது ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் மாவட்ட மற்றும் கீழ்மட்ட நீதிபதிகளுக்கு ஐ.ஏ.எஸ்., மற்றும் Teaching Staff-க்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதுபோல் 58 வயதாவது வரம்பாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பார்கள். அனுபவத்தின் பயனோடு நல்ல நீதியும் கிடைக்கும். மேலும் அவர்களுக்கு Rent free quarters, car allowance, Servants, allowance, income-tax exemption. ஆகியவை கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவைகளைக் கொடுத்து அவைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-20]

போலீசாருக்கு விருதுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதுவரையிலும் நீதிபதிகளுக்கு விருதுகள் என்று எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. நீதிபதிகளில் மக்கள் மத்தியிலே நல்ல பெயர் இருப்பவர்களுக்கு, சிறந்த நீதிபதிகளுக்கு, நீதிக்குப் புறம்பான எந்தக் காரியத்தையும் செய்யாதவர்களுக்கு விருதுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஓய்வு பெற்றவர்கள் சரார்பில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷனால் வருங்காலத்தில் ஓய்வு பெறப் போகின்றவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றனவோ, அவையனைத்தையும் ஏற்கெனவே ஓய்வு பெற்றுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க உத்தரவிட வேண்டும்.

குறைந்த பட்ச பென்ஷன் தொகை ரூ. 50-ஐக் கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும்.

பணிபுரிபவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற டி.ஏ. தொகையை ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் டி.ஏ.-வாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

தற்போதுள்ள பென்ஷன்தாரர்கள் அனைவருக்கும் கர்நாடக மாநிலத்தில் கொடுத்தது போலவாவது, அட் ஹாக் பென்ஷன் மற்றும் டி.ஏ. உயர்வு கொடுக்க வேண்டும்.

11 வருடங்கள் கழித்தபின் 'கம்ப்ளட்டட் பென்ஷன் பெறும் பென்ஷனர்'-க்கு முழு பென்ஷன் ரெஸ்டோர் செய்யப்பட வேண்டும்.

மருந்துகள் வாங்கும் செலவை 'ரீ இம்பர்ஸ்' செய்வது பணிபுரிபவர்களுக்கு உள்ளதுபோல் வரம்பில்லாமல் இருக்க வேண்டும். மாதந்தோறும் பென்ஷன் தொகையோடு பெற ஆவன செய்ய வேண்டும்.

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

சமூகத்தில் நலிந்த பிரிவினராகக் கருதி, வாங்குவதற்கும் குடியிருப்பதற்கும் வீடுகளில் ஒரு பகுதியை வீட்டு வசதி வாரியம் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

புரொஹிபிஷன் பற்றிப் பலர் இங்கே பேசினார்கள். நான் புரொஹிபிஷன் சம்பந்தப்பட்ட பலரை பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலே புரொஹிபிஷன் கேசுகள் விசாரிக்கும் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆக இருந்தேன். அந்த கோர்ட்டில் எப்போது பார்த்தாலும் குடிகாரர்களைக் கொண்டு வருவார்கள். வேறு யாரையும் பார்க்க முடியாத நிலை.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : சேலம் மாவட்டத்திலே இருந்திருக்கின்றேன். அங்கே எல்லோம் குடிக்கிறார்கள் என்றும், பார்த்திருக்கிறேன் என்றும் சொல்கிறார்கள். அது தவறு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கோர்ட்டுக்கு வந்தவர்கள் குடிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்கள்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : கோர்ட்டுக்கு வந்தவர்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவர்களுக்குக் கோர்ட்டு தானே உலகம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : அந்தக் கோர்ட்டிலே குடிகாரர்களைத்தான் அதிகம் பார்க்க முடியும் என்றுதான் சொன்னேன், தண்டனை அடைந்தால் கூட, திரும்ப அவர்களே வந்துகொண்டிருப்பார்கள். அவர்களை விசாரித்தால் வயிற்றுவலி, குடிக்காமல் இருக்க முடியாது. மனக்கவலை இருக்கிறது, மறக்க குடிக்க வேண்டும் என ஏதாவது காரணம் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வயிற்றுவலி இருப்பவர்கள் எல்லாம் குடிப்பதில்லை.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டிரிங்க் அட்டிக்ட்ஸ் என்று மதுவுக்கு அடிமையாகிவிட்டவர்களைச் சொல்வார்கள். அவர்களை மாற்றவே முடியாது. சிறை தண்டனையால் அவர்களைத் திருத்த முடியாது. அவர்களை சைக்களாஜிகல், சைக்கியாட்ரிக் மற்றும் மெடிகல் ட்ரிட்மெண்ட் கொடுத்துத் திருத்த வேண்டும். அவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதால் அவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் குடும்பமும் கஷ்டப்

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

படும் என்பதைத்தான் நான் அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரொஹிபிஷன் கேஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், விற்பனை செய்பவர்கள், அதை டிரான்ஸ்போர்ட் செய்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இவர்கள் தெரிந்தே குற்றம் செய்கிறார்கள். மற்ற குடும்பங்களை நாசமாக்குகிறார்கள். பணம் சம்பாதிப்பதே அவர்கள் எண்ணம். அவர்களுக்கு இன்னும் கடுமையான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களைப் பொது இடங்களிலே வைத்து சாட்டை அடி கொடுத்தால் கூட சரிதான். டிரிங்க் அடிக் டைஸைப் பொறுத்தவரையிலே, கடுமையைக் காட்டாமல், முன் சொன்ன டிரீட் மென்ட் கொடுத்து நல்வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

நிர்வாகத்தைப் சீர்படுத்த வேண்டும். பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். உதாரணமாகத் நீதித்துறையைப் பொறுத்த வரையில், கோயம்புத்தூர் இப்போது இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கோவையைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமும், ஈரோட்டைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமும் செயல்படுகிறது. மற்ற பெரிய மாவட்டங்களையும் இரண்டாகப் பிரித்துச் செயல்படலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பெரியார் நூற்றாண்டு விழா நடக்கும் இந்த சமயத்தில் ஈரோட்டைத் தலைநகராகக் கொண்ட மாவட்டத்திற்கு பெரியார் ஈ.வெ.ரா. மாவட்டம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன். பெரியாரைத் தீர்த்த இடமானதால் அதை நான் ஒரு வேண்டுமென்றாக விடுக்கிறேன். இந்த சமயத்தில் நான் பூர்வீகமாக, ஈரோட்டுக்காரன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்திலே பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்களைக் கலெக்டர்களாகப் போடவில்லை. பெண்களைக் கலெக்டர்களாகப் போட்டால் சுமுகமாகவும், தாய்மை உணர்ச்சியுடனும் எல்லோரையும் அரவணைத்துப் போகும் நிலை இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே திறமையுள்ள ஐ. ஏ. எஸ். பெண் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெண் அதிகாரிகளை மாவட்ட ஆட்சியாளர்களாகப் போடுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பதை நமக்கு அண்ணா அவர்கள் முதலிலே கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அவற்றோடு நீதி, நேர்மை, நாணயம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ந்து நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். அப்படித் தொடர்ந்து இந்த அரசு நடந்து கொள்ளும். எல்லோரும் இதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய நன்றியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது உங்களுக்கு அவையில் முதல் பேச்சு என்பதால் கொஞ்சம் காலம் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : ஒரு சிறு குறுக்கீடு இருந்தாலும் கூட, என்னுடைய பேச்சை எல்லோரும் கவனத்துடன் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இருந்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கூறி இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. புலமைப் பித்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது நன்றி தெரிவித்துப் பேசினார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த அரசினுடைய பல்வேறு காரியங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான் வளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. இதற்கு முன்னாலே அண்ணா அவர்கள் ஆண்ட காலத்திலும், கலைஞர் அவர்கள் ஆண்ட காலத்திலும், காமராஜர் அவர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த காரியங்கள் நடைபெற்றதில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

நான் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி எடுத்துப் பேசுவதற்கு முன்னால், ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மைக் காலத்திலே தென்னாட்டு முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு மொழி சம்பந்தமாக நடைபெற்றது. இதற்கு முன்பும் முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு மொழி சம்பந்தமாக நடந்தது. அதில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டன. கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அந்த மகாநாடு இப்போது நடந்ததை விட விழா என்று சொல்வார்களே, அந்த அளவுக்கு மிகப்பெரிய அளவில் நடந்தது. அந்த மகாநாட்டில் பெரிதாகப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. அந்த மகாநாட்டின் தீர்மானத்தைப் பற்றி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே தெளிவாக வந்திருக்கிறது. அது பற்றி கருத்து தெரிவித்தது. அதிலே கேரள முதலமைச்சர் அவர்களும், ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும் கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்களும் தங்களுடைய கொள்கையிலிருந்து ஒரு அணுவளவும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயர் வரும், பத்திரிகையிலே புகழ்வரும் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சினை பற்றிக் கேரளாவின் மும்மொழித் திட்டத்தைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

இப்போது தென்னாட்டு முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு நடந்திருக்கிறது. அந்த மொழிப் பிரச்சினையில் திட்டவாட்டமாக என்ன மாறுதல் இந்த மகாநாடு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த மகாநாட்டிலே நடந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையும் வரவில்லை. நமது பேரவையிலோ மேலவையிலோ ஏதாவது வெள்ளை அறிக்கையாவது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. ஆனால் கர்னாடகத்திலே ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை வைத்து அதன்மீது மேலவையிலும், பேரவையிலும் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது நாட்டு மக்கள் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சினை. தென்னிந்திய முதலமைச்சர்கள் கூடிய மகாநாடு, அது சம்பந்தமாக பத்திரிகையிலே கூட வந்திருக்கின்றது. இது சம்பந்தமாக உயிரோட்டமான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க சட்டமன்றமே கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல நம் கருத்துக்களை இங்கே வெளியிட வாய்ப்பில்லை. இங்கே சட்டமன்றத்தினுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால், மத்திய அரசில் அதைப்பற்றி வாதிட வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். இதை இந்த அரசு செய்யத் தவறி விட்டது. தென்னாட்டு முதலமைச்சர்களைக் கூட்டி மகாநாடு நடத்தி தமிழக அரசு என்னென்ன திட்டவாட்டமான தீர்மானங்களை வலியுறுத்தியிருக்கிறது, என்ன என்ன வலியுறுத்த வில்லை என்பதை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை சொல்லியிருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக நடக்கவில்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள் செய்யும் முடிவில் யாரும் குறுக்கிடுவது கிடையாது என்று பத்திரிகைகளில் வருகிறது. நீதித் துறையில் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இங்கே இருக்கின்ற சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

* THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Mr. Chairman, Sir, I want to make my position clear. I think, Makkal Kural, translated at least a part of my speech faithfully and accurately when I addressed the Judicial Officers' Conference. The first speaker was the Honourable the Chief Justice of the Madras High Court who referred to the alleged prevalence of corruption among the subordinate judiciary and exhorted the members of the subordinate judiciary to be above suspicion like Caesar's wife. This fact has been noticed by the Editor of the Madras Mail in the editorial column. Thereafter, Thiru Justice Ismail referred to the same aspect of the matter and exhorted the members of the subordinate judiciary not merely to dispel any wrong impression about alleged corruption but also to keep themselves aloof and isolated. Then I was the third speaker

1978 செப்டம்பர் 8] [Thiru K. Narayanasway Mudaliyar]

on that day. All that I stated was that I received now and then a few petitions containing allegations about corruption. Being myself trained in the profession of law for nearly 41 years, I treat an allegation only as an allegation and as nothing more. To me, an allegation does not even create suspicion. An allegation to be substantiated must be subjected to what is called an indubitable proof and that proof can come into existence only after the person who makes the allegation is subjected to cross-examination. Any allegation, without any cross-examination, remains merely an allegation and does not even raise a cloud of suspicion. I have never cast any aspersion on any member of the subordinate judiciary or even any member of the higher and highest judiciary. I make this very clear so far as my stand is concerned. Being myself once upon a time a member of the Higher Judiciary of this country, I hold the judiciary of this country in the highest esteem and respect and I treat an allegation as merely an allegation and nothing more than that.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தையெல்லாம் என்னுடைய நேரத்திலே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்று தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குக் கூடுதலாக நேரம் ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் சொன்னது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அமைச்சர்கள் ஒன்றைச் சொல்வதும், பிறகு விளக்கம் சொல்வதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. நாங்கள் ஊதுகிற சங்கை ஊதுகிறோம், விடியும் போது விடியட்டும் என்பது போல இருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய தொகுதி அருப்புக் கோட்டை தொகுதி. அந்தத் தொகுதியில் ஒருவர் முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி என்று நியமிக்கப்பட்டு, அங்கே அவருடைய அட்ட காசங்கள், அக்கிரமங்கள் தலைவிரித்தாடுகின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை நான் முன்னமேயே சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் அதைக் கவனித்திருந்தால், நடந்த கொடுமைகள் நடைபெற்றிராது. அவராக முதலமைச்சரின் பிரதிநிதியாக அஸ்யும் செய்து கொண்டு, எல்லாத் துறைகளிலும் தலையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு உடல் நிலை சரியில்லை. ஆஸ்பத்திரியிலே “சி” கிளாஸ் வார்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். முன்னாள் காவல்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கக்கன் அவர்கள் கூட மதுரையில் “சி” வார்டில் சேர்க்கப்பட்டு, அதை முதலமைச்சரவர்கள் பார்த்து, பிறகு ஸ்பெஷல் வார்டில் சேர்க்கப்பட்டார். ஆனால், முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி என்று சொல்லக்கூடிய

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

இவருக்கு 'ஏ' கிளாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இவர் மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படும் போது மாத வருமானம் 200 ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அவர் "நான் 'ஏ' கிளாஸ் கேட்கவில்லை, என்னால் பணம் கட்ட முடியாது, மனே கொடுத்திருக்கிறார்," என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

என்னுடைய அருப்புக் கோட்டைத் தொகுதியில் நான்கு காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. காரியாப்பட்டி, திருச்சுழி, நரிக்குடி, அருப்புக் கோட்டை ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. அந்த நான்கு இடங்களிலும் உள்ள ஜி. டி. யில், முதலமைச்சரவர்களின் பிரதிநிதி சொன்னதன் பேரில் விடுதலை செய்கிறேமென்று என்ட்ரி போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் வேண்டியதில்லை. இன்றைக்குள்ள அமைச்சர்களிலே ஒருவர், அந்தத்தொகுதியைச் சேர்ந்த அமைச்சரோ, பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களில் ஒருவரோ அங்கே வந்து, போலீஸ் துறையில் எந்தெந்த வழக்குகளில் முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி தலையிட்டிருக்கிறார் என்பதை ஜி. டி. எடுத்துப் பாருங்கள், தெரியும். பல்வேறு வழக்குகளில் அவர் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அருப்புக்கோட்டையில் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு இளம் பெண் ஒருவரை ஒருவர் கூட்டிச் செல்கிறார். பெண்ணுக்கு மைனர் வயது. அதாவது 18 வயதிற்குக் குறைவு. பெண்ணின் பெற்றோர்கள் பெண்ணைக் கூட்டிச் சென்றவரைக் கொண்டுவந்து, மீண்டும் பெண்ணை எங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பெண்ணை லாட்ஜில் தங்கவைத்துக் கொண்டு, அந்த முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி—பெயர் பஞ்சவர்ணம்—இன்ஸ் பெக்டருக்குப் ஃபோன் பண்ணுகிறார், தாக்க வருகிறார்களென்று. பெண் வீட்டுக்காரர்கள் வருகிறார்கள். அந்தப் பெண் மைனர். தன் இஷ்டப்படி கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியாது. அவர்கள் கூட்டமாகச் செல்கிறார்கள். அவர்கள்மீது கொலைக்குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. பெண்ணுக்காக வாதிட்டார்களே அவர்கள் மீது அருப்புக்கோட்டை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகத்தில் கொலைக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லாட்ஜ் ரிஜிஸ்டரைப் பார்த்தால் தெரியும். முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி தங்கியிருக்கிறார். பக்கத்து அறையில் கடத்தப்பட்டு வந்த மைனர் பெண் இருக்கிறாள். அடுத்த அறையில் கடத்திச் சென்றவர் இருக்கிறார். அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் சென்றிருக்கிறார்கள். யார் கேஸ் கொடுத்தார்களோ அதைப் புறக்கணித்து விட்டு, முதலமைச்சரின் பிரதிநிதிக்காக அவர்கள் மீதே கொலை வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நடைபெறும் சம்பவங்களை எடுத்துக்காட்டினால், அருவருப்பு காரணமாக, காட்டம் காரணமாக சொல்லுகிறார்களென்று சொல்கிறார்கள். அவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லை, ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர் பதவிகூடக் கிடையாது. அவர் செய்யும் காரியங்களைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு விழாவிற்கு மாவட்ட ஆட்சித்

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

தலைவர் வருகிறார். திருச்சுழியில் அரசாங்க விழா. அந்த அரசாங்க விழாவில் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு, ஒரு பதவியும் இல்லாத முதலமைச்சரின் பிரதிநிதியை விழாவிற்குத் தலைமைதாங்கச் சொல்கிறார். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையோ, ஆளுங்கட்சித் தலைவரையோ தலைமை வகிக்கச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய விழாவிற்கு முதலமைச்சரின் பிரதிநிதியைத் தலைமை வகிக்கச் சொல்கிறார். அந்த அதிகாரத்தை யார் கொடுத்தது? முதலமைச்சரின் தொகுதியில் இப்படி நடந்தால், யாரிடம் சொல்வது? தேவர் சொன்னார், மங்கை சூதகம் அடைந்தால் கங்கையிலே குளிக்கலாம், கங்கை சூதகம் அடைந்தால் எங்கே குளிப்பது என்று. இன்றைய தினம் தந்தி வந்திருக்கிறது. நாளுக்கு தினங்களாக மதுரைக்கும் அருப்புக் கோட்டைக்கும் இடையே பஸ்கள் போகவில்லை. 4-ம் தேதியிலிருந்து இன்றைய வரை போக்குவரத்து அனுமதிக்கப்படவில்லை. பஸ்கள் போகவில்லை. அனாதையாக இருக்கிறது, அந்தத் தொகுதி. எல்லோரும் உண்ணு விரதம் இருக்கிறார்கள். இதுவரை சமரச முயற்சி எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. முதலமைச்சரவர்கள் தொகுதியிலேயே இந்தப்பாடு என்றால் மற்ற இடங்களைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால், மாநிலம் பூராவும் பிரமாதமாக நிர்வாகம் இருக்கிறது, மாநிலத்தில் நிர்வாகம் வேகமாக நடந்து, மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கிறதென்று பேசுகிறார்கள். ஓராண்டு முழுவதும் சொன்னார்கள், முதலமைச்சரவர்கள் கோப்பு முடிக்கிறார்களென்று. ஆனால், மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், முதலமைச்சரவர்கள் கோப்பு மாத்திரம்தான் பார்க்கிறார், உத்தரவு போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கோட்டைக்கு வருவதும், வீட்டிற்குப் போவதுமாக அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்னாலே ஆடம்பரமான விழாக்கள், விளம்பரங்கள் இருந்தன என்று சொன்னார்கள். மதுரையில் ஒரு மந்திரி வீட்டுத் திருமணம். எட்டு மந்திரிகள் போயிருக்கிறார்கள். யார் வீட்டுப் பணம்? டி. ஏ. எவ்வளவு? எத்தனை மந்திரிகள்? எத்தனை இடங்கள்? எத்தனை கார்கள் எவ்வளவுவெல்லாம் செய்யப்பட்டது. அருப்புக் கோட்டையில் ஒரு விழா நடந்திருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகள் நிறைவு விழா.

[பிற்பகல் 12.40]

(மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் அவர்கள், இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்.)

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : I am not yielding.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, என்னப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். திருமணம் நடந்தது என்னுடைய மகனுக்கு. நாம் எல்லோரும் குடும்பப் பாசத்தோடு வளர்ந்தவர்கள். அமைச்சராக வந்து விட்டேன் என்ற காரணத்திற்காக,

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1978 செப்டம்பர் 8]

சகோதரர்கள், மற்றவர்கள் திருமணத்திற்கு வரக்கூடாது என்ற பண்பை அண்ணா அவர்கள் சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது, இந்தப் பண்பு இல்லையே என்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன். அப்போது ஆட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம். எல். ஏ.-க்களின் குடும்பத் திருமணத்திற்கு மந்திரிகள் வந்தபோது, ஏன் என்று கேட்டார்களே? அப்போது எங்கேயிருந்தது இந்த நியதி? குடும்பப்பாசம் என்று இப்போது சொல்கிறார்களே, அதே பாசம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது இல்லையா?

ஒரு நியாய விலைக் கடை நிறைவு விழா. அதற்கு ஒரு பக்கம் விளம்பரம். (விளம்பரம் வெளியாகியிருந்த செய்தித்தாளை அவையில் எடுத்துக் காட்டினார்.) கிராமத்திலே நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்கனவே உள்ள கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. 1,500 கடைகளை இராமநாதபுரத்தில் திறந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற இந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் வியாபாரியை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே அந்தக் கடைகளில் சரக்குகள் இல்லை. துவக்க விழாவிலேயே விளம்பரம் ஒரு பக்கம். அது மட்டுமல்லாமல், 1,500 ரூபாய்க்கு அங்கே ஃபர்னிச்சரை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே விற்கிற பொருள்களின் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் தனியார் கடைகளில் 6.20 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆனால், இந்த நியாய விலைக் கடையில் விற்பது ரூ. 6.50-க்கு. நல்லெண்ணெய் 7 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால், தனியார் கடைகளில் 6.50-க்கு விற்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் இன்றைக்கு மாவட்டம் முழுவதற்கும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்துவிட்டோம் என்று ஒரு விழா, அதற்கு ஒரு பக்க விளம்பரம். அந்த விழாவிற்கு அமைச்சரும் வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எங்களுக்கு விளம்பரம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு, அமைச்சர்கள் அங்கே போகவில்லையா? அந்த விழாவிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் படம் வைக்கவில்லை. தமிழரசு பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே முதலமைச்சர் படம் இல்லாமல் இருக்கிறதா? முதலமைச்சர் ஊருக்கு வந்தால், ஆள் உயர போஸ்டர்கள் போடவில்லையா? இவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வந்தவுடனே, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது இவர்கள் சுமத்திய குற்றச்சாட்டுகளை, நாங்கள் சொல்லும் போது கோபம் வர வேண்டாம்—இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் நாங்கள் செய்த தவறுகளை நீங்களும் செய்யக்கூடாது என்பதுதான். இப்படியெல்லாம் நாங்கள் செய்தோம் என்று தானே இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே எங்களுடைய கட்சியைக் காட்டிக்கொடுத்தீர்கள்.

1978 செப்டம்பர் 8]

* மாண்புமிகு திரு க. இராசா முகமது : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டதாக ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே சொல்லி, அரசியல் ரீதியாகச் செயல் பட்டது அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஏதோ யுத்தக்களத்திலே போராடியவர்கள். போலும், பின்னாலே நின்றவர்கள் காட்டிக் கொடுத்தது போலவும் தயவு செய்து பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : நீங்கள் சொல்லிய அதே குற்றச் சாட்டுக்களுக்கான காரியங்கள் மீண்டும் இன்றைக்கு நடைபெற வேண்டாம் என்று எங்களுடைய ஆலோசனையையும், பொது மக்களுடைய எண்ணங்களையும் தான் நான் சொல்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் தலைமை.)

அருப்புக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் ஏற்கனவே வானம் பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து குடிநீரை குழாய்கள் மூலமாகக் கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, டெக்னியியன்களை ஆலோசித்த பிறகு செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் அங்கிருந்த குழாய்க் கிணறுகள் போடப்பட்டன. ரிக்கார்டுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதை அங்கிருந்த விவசாயிகள் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அப்போது விவசாயக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. உடனே அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள் என்பதற்காக அந்தப் பகுதியிலிருந்த 16 விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுகளை இந்த அரசாங்கம் அடித்து நொறுக்கியது. யார் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது? அங்கேயுள்ள விவசாயிகளுக்கும், விவசாயக் கிளர்ச்சிக்கும் சம்பந்தமில்லை. உண்மையாகக் கொடி தூக்கியவர்களை விட்டுவிட்டார்கள். மற்றவர்களுடைய பம்புசெட்டுக்களை அடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள். இதனால் ஏறத்தாழ ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு காகிநாதத் தேவர் என்பவருக்கு மட்டும் இதன் விளைவாக 50 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : ஏற்கனவே 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நீங்களும் குறுக்கீடு செய்வதாக இருந்தால், நான் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். மேலும் ஒரு ஐந்து நிமிடம் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

காசிநாதத் தேவருக்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று தாசில்தார் கலெக்டருக்கு அனுப்பிய ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் 16 பம்புசெட்டுக்களை அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் தொகுதியிலேயே 14 மறவர்கள், ஒரு அரிசன், ஒரு முஸ்லீம் ஆகியோருடைய பொருள்களுக்குச் சேதம் நேர்ந்திருக்கிறது என்றால், மற்ற இடங்களில் என்ன நிலையென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனால் நஷ்டம் அடைந்தவர்களுக்கு என்ன நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டது? அவர்கள் நேரிடையாக விவசாயக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்களா? அதனால் அரசாங்கத்தினுடைய பொருள்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டதா? அப்படி அரசாங்கத்தினுடைய பொருள்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டால், அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குப் போடுங்கள். ஏற்படியில்லாமல், எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் 16 பம்புசெட்டுக்களை அடித்து நொறுக்குவது என்பது முதலமைச்சருடைய தொகுதியிலே நடைபெறுகிறது என்றால் ஊரில் உள்ளவர்களிடம் நீதிக்குத் தலை வணங்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களே, அது எப்படி? அந்த விவசாய மக்கள் வடித்த கண்ணீர் அவருடைய பகுதியிலேயே துடைக்கப்படவில்லை. இதற்கு யார் காரணம்? இதைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள். இது குறித்து தாசில்தார் கலெக்டருக்கு அனுப்பிய ரிப்போர்ட் என்கையில் இருக்கிறது. என் கையில் அவருடைய ரிப்போர்ட் கிடைத்துவிட்டது என்று தெரிந்தவுடன், அந்தத் தாசில்தார் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இந்த ரிப்போர்ட் இரகசியமாக எனக்கு வந்துவிட்டது என்பதற்காக அந்தத் தாசில்தார் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்.

விருதுநகர் நகராட்சியிலே ஒருவர் கலப்படம் செய்திருக்கிறார். அவர் மீது விருதுநகர் நகராட்சி ஒரு வழக்கைப் போட்டிருக்கிறது. அதை விசாரித்து உள்ளூர் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிக்குத் தலை வணங்குகிறேன் என்று, அவரை விடுதலை செய்திருக்கிறார். ஹோம் டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து மீண்டும் நகராட்சிக்கு எழுதி இந்த வழக்கை விட்டுவிட வேண்டாம், மேல் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யுங்கள் என்று தகவல் போயிருக்கிறது. ஆனால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், நகராட்சி ஆணையாளருக்கு எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய கடிதத்தின் நகல் என்னிடம் இருக்கிறது. ஹோம் டிப்பார்ட்மென்டின் உத்தரவை ஏற்று மேல் முறையீடு செய்யக் கூடாது என்று சட்டசபை உறுப்பினர் எழுதியிருக்கிறார். “சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அவருக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார். அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஹோம் டிப்பார்ட்மென்டின் உத்தரவை ஏற்று, மேல் முறையீட்டைச் செய்யாதீர்கள்” என்று முனிசிபல் கமிஷனருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். “யாருமே நிர்வாகத்தில் தலையிடமாட்டார்கள், ஒவ்வொருவரும் நீதிக்குத்

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

தலை வணங்குகிறார்கள்'' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இதை உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். ஜனநாயகத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு இப்படியெல்லாம், பல காரணங்களை முன்னிட்டு ஏற்படுவது சகஜம்தான். ஆனால் இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காலத்தில் நடைபெற்ற போதெல்லாம், அதற்கு மிகப் பெரிய சாயம் பூசி மிகப் பெரிய அளவிலே பேசினார்கள்.

சுதந்திர தின விழாக்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்காக விளம்பரங்களைப் போடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே பப்ளிட் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் ரிட்டுரன்ச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக புதியவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சிவகாசியிலே சுதந்திர தின விழாவை நடத்தினார்கள். சிவகாசியில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக காங்கிரஸ் (ஐ) யைச் சேர்ந்த திருமதி ஜெயலட்சுமி அம்மையார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் காங்கிரஸ் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். அவருடைய தந்தை திரு. எஸ். ஆர். நாயுடு மூன்று முறை பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். திரு. மதி ஜெயலட்சுமி அம்மையார் இப்போது இரண்டாவது முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். சுதந்திர தின விழாவை அரசாங்கம் நடத்துகிறது. கலெக்டர் அவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்குகிறார். அரசாங்கப் பணத்தில் வெகு ஆரம்பமாக, ஆரவாரத்தோடு விழா நடைபெறுகிறது. ஆனால் சிவகாசியில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி ஜெயலட்சுமி அம்மையார் அழைக்கப்படவில்லை. அந்த விழாவிற்கு இங்கேயிருந்து நோட்டீஸ் போகிறது. இது ஏன்? அரசாங்க விழாவெல்லாம் அ.தி.மு.க. விழாவா? அ.தி.மு.க. விற்குச் சொந்தப் பட்டாவா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? என்ன காரணத்தால் அங்குள்ள காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரை கலெக்டர் அழைக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக பக்கத்திலுள்ள அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ.—வை அழைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஒரு பெரிய மாநாடு நடத்திய போது, அங்குள்ள தங்கப்பாண்டியன், எம்.எல்.சி. யைக் கூட அழைக்கவில்லை. இதை யெல்லாம் கேட்டால், மேலிடத்து உத்தரவு என்கிறார்கள். யார் அந்தக் கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போடுகிறார்கள்? கலெக்டர்கள் என்ன அ.தி.மு.க. அமைப்பாளர்களா? ஐ.ஏ.எஸ். படித்து விட்டு, உத்தரவுகள் மேலேயிருந்து வருகிறது என்று சொல்லி தப்பிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளைத்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், ஆத்திரம் வருகிறது, குற்றாலத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் குள்குளவென்று ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட அறையில் தங்கினார் என்று முன்னாள் உறுப்பினர் இன்றைய மேயர் பேசிய பேச்சுக்கள் ரிக்கார்டில் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு இரட்டப்பதென்ன? இன்றைக்கு முதலமைச்சர்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 செப்டம்பர் 8]

எம்.ஜி.ஆர். இராஜபாளையத்தில் இந்த மாதம் 5 ஆம் தேதி வருகிறார். அதற்கு முன்மாதம் 25-ஆம் தேதி தேதி அங்கே சென்று முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி 30-ம் தேதி வருகிறார், ஆகவே அவருக்கு பி. டபிள்யூ. டி. அறை ஒன்றைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். ஹைவேசிலும் அப்படியே மறுத்து விட்டார்கள் அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் காரணம், “முதலமைச்சர் வருகிறார் ஏர் கண்டிஷன் செய்கிறோம்” என்பது. இன்றைக்கு இராஜபாளையம் பி. டபிள்யூ.டி.யின் டி. பி. ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மேயராக இருப்பவர் ஒரு சமயம் கேட்டார், “யார் அப்பன் வீட்டுப் பணம்?” என்று. அப்போது இங்கே இருந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் வாய் மூடியிருந்தார்கள்.

[பிற்பகல் 12.50]

இன்றைக்கு அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லையே. என்ன காரணம்? அதில் கூட ஒரு ரகளை, ஒரு நாட்டினுடைய ஜனாதிபதி வருகிறார். அந்த இடத்துக்குச் சரியான நேரத்துக்கு முதலமைச்சர் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் வரவில்லை. பிறகு பெரிய அமளி ஏற்பட்டு, அடிதடி ஆகி இன்றைய தினம் பலர் மருத்துவமனையில் இருக்கிறார்கள். குற்றாலத்திலே ஷாஜகான் கட்டிய தாஜ்மகால் போல் (மாளிகை) என்றெல்லாம் அன்றைய தினம் குற்றம் சாட்டினார்கள். எந்த அமைச்சர்கள் இன்றைய தினம் அந்தக் குற்றாலத்திற்குப் போய் படுத்துத் தூங்கவில்லை? எந்த அமைச்சர் இன்றைய தினம் அந்த ஷாஜகான் மாளிகையில் போய் தங்கவில்லை? அன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் அள்ளி அள்ளி வீசினார்கள். இன்றைக்கு அதே நிலைமையில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து கொண்டு நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுவதைக் கேட்ட உடன் ஆளும் கட்சியினருக்கு ஆத்திரம் வருகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

(மாற்றுத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

தொடர்ந்து பேச வாய்ப்பு கொடுக்காததால் இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. மாணிக்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரை மீது நன்றி தெரிவித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தையொட்டி நான் என்னுடைய சில கருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன். நல்ல பசி நேரத்தில் எனக்கு நேரம் கிடைத்திருக்கிறது. நான் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைக் கச்சிதமாக 20 நிமிடத்திற்கு உள்ளேயே முடித்து விட விரும்புகிறேன். முதலில் இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆளுநர் உரை ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வந்திருக்கிறது. ஆளுநர் உரை ஆண்டுத் துவக்கத்தில் வந்தால், அரசினுடைய கொள்கைகள் என்ன என்பதை அறிவித்து, வரக்கூடிய ஆண்டில் அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது. அதனுடைய கொள்கை நிலை என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம்

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

தெரிந்து கொள்ள அது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். அதற்கு மாறாக வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, இடையிலே ஒரு சம்பிரதாயமாக, பழைய வரவு-செலவுத் திட்டத் திலுள்ள பல அம்சங்களும் வரக்கூடிய காலத்தில் சில காரியங்கள் செய்யப் போவதாகவும் உள்ள சில பொது நிலைமைகளும் தான் இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆளுநர் உரை ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வந்திருப்பதனால், அரசு ஆகஸ்டுக்கு ஆகஸ்ட் தன்னுடைய கொள்கையை வகுக்கிறதா அல்லது நிதியாண்டை ஒட்டி கொள்கையை வகுத்துக் கொள்கிறதா என்பதில் எங்களுக்குக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இனி மேலாவது இந்த முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தால், உதவிகரமாக இருக்கும். நிதி ஆண்டு துவக்கத்தில் ஆளுநர் உரை அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த ஆளுநர் உரை பற்றி விவாதப்பது ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு நல்ல காரியமாகச் செயலாற்ற உதவிகரமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்ட சில அம்சங்கள், இந்த அரசினுடைய கொள்கைகளாக அறிவிக்கப்பட்ட சில அம்சங்கள் வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள். குறிப்பாக கதர் கிராமத் தொழில் மூலம் 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர முடியும் என்றும், பட்டுப் புழு வளர்ப்பதன் மூலம் 20 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர முடியும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய முயற்சிகளை வரவேற்க வேண்டியதுதான். அடுத்தபடியாக, பால் வளம், வன வளம் போன்றவற்றை அபிவிருத்தி செய்ய எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளும் வரவேற்கத்தக்க முயற்சிகள் தான். வன வளத்தைப் பொறுத்தவரை, தமிழகத்தில் வன வளம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக அழிந்து விட்டது. அவற்றைப் புதுப்பிக்க அரசு முயற்சித்தால், நாங்கள் பாராட்டுவோம். சில இடங்களில் கரை ஓரத்திலே காற்றுத் தடுப்புக்காக வனம் வளர்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். வன வளத்தை நாம் இன்றைய தினம் காப்பாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடாவிட்டால், நம் மண் வளம், நீர் வளம் பிற்காலத்தில் பாதிக்கப்படும். தமிழ் நாட்டின் கடந்த கால வாழ்க்கை வரலாறு எல்லாம் பிற்காலத்தில் சந்தேகத்திற்குரியதாக அமைந்து விடும் என்பதால், வன வளத்தைப் பேணுவதில் அரசு தொடர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆளுநர் உரை மீது கொள்கை சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது நீண்ட காலத் தேவை, வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கக் கூடிய கொள்கை, திசை, வழி தமிழகத்தினுடைய வளத்தைப் பெருக்க உதவாது. மாறாக தமிழகத்தினுடைய வளத்தைப் பெருக்க முடியாத ஒரு தவறான அடிப்படையில் அது அமைந்

[திரு. பி. மாணிக்கம்] [1978 செப்டம்பர் 8]

திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளம் அல்லது செல்வ வளத்தினுடைய ஆதாரக் கொள்கை இதில் இல்லை. மாறாக நுகர்வோருக்குத் தமிழ் நாட்டிலே பலன் கிடைக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் “ஸ்பெக்டாசுலர் ரிசல்ட்” என்று சொல்லுவார்களே அது போல, இத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுத்தோம், நன்மை செய்தோம் என்று சொல்லுவார்கள். இதை நான் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. நுகர்வோருக்கு நீண்ட கால அடிப்படையில் பலன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் அவற்றைத் தரப்படுத்திச் சொல்ல முடியாது. 700 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் இருக்கிறது. நுகர்வோருக்குப் பெரும்பாலும் பலனளிக்கக் கூடிய முறையில் அது அமைந்தால், நாட்டின் வளம் மேலும் மேலும் குன்றிவிடும். இதிலேயுள்ள குறைபாடுகளை, குழப்பங்களை முதலிலே போக்க வேண்டும். ஆகவே தமிழ் நாட்டின் செல்வ வளத்தைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் அது அமைய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாட்டினுடைய ஏழ்மை நிலைமை பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டிலே அரசு வெளியிட்டிருந்த ஒரு அறிக்கையில் வந்த வாசகங்கள் இவை. அதாவது, 52.9 சதவிகிதம் மக்கள் ஏழ்மைக்கும் மற்றும் ஏழ்மைக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ரிசர்வ் வங்கி சர்வேயின்படி விவசாயிகளுடைய கடனானித் தன்மையில் தமிழகம் தான் முதலிடம் வகிக்கிறது. ஏழ்மைக்கும் ஏழ்மைக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையிலும் முதலிடம், கடனானித் தன்மையிலும் முதலிடம். கடனானித் தன்மையைப் போக்க இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைப் பற்றி இந்த உரையில் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை. யோசனை, நிவாரணம், நடவடிக்கை என்ற முறையில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. மற்றபடி ஒன்றுமில்லை.

அடுத்தபடியாக, தொழில் வளர்ச்சி என்று எடுத்துக்கொண்டால், கிராமங்களில் சிறு தொழில் வளர்ந்து பரவலாகி வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பெரிய பெரிய நகரங்களில் தொழில்கள் குவிவதால், அங்கு பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்பது உண்மை தான். இன்னும் சொல்லப்போனால், விற்பனை வரியாக வரக்கூடியதைக் கடனைத் தந்து சிறு தொழில்களை வளர்க்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சி கேட்போருக்கும் பார்ப்போருக்கும் சிறிது சுவையாக, அற்புதமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் ஏற்படுகிற விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஏற்படப் போகிற விளைவுகளை யோசித்துப் பார்த்து திட்டமிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சிறு தொழில் என்று ஆரம்பித்தால், ஒரு தொழிற்சாலையில் 16 பேர், இன்னொன்றில் 40 பேர், மற்றொன்றில் 80 பேர் என்ற வகையில் வேலை கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால், மூலப்பொருள் கிடைப்பதில் நெருக்கடி,

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு பி. மாணிக்கம்]

உற்பத்தி செய்வதில் நெருக்கடி, அதை விற்பனை செய்வதில் நெருக்கடி போன்ற நெருக்கடிக்கு அவை ஆளாகும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் அவற்றை ஆரம்பித்து விட்டு, அதன் பிறகு மூலப் பொருள்கள் கிடைப்பது, பொருள் விற்பனை போன்ற நெருக்கடிக்கு ஆளாகும், ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே “ரோமானடிக் தியரி” என்று அந்த முறையில் இன்னின்ன வழியில் தொழில்களை ஏற்படுத்துவோம் என்று சொல்லலாமே தவிர, வழக்கில், கார்யார்த்தத்தில், செயலில் அது நன்றாக இருக்காது.

அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தான் இது இருக்கிறது. நான் பரவலாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு விரோதம் உடைய வன் அல்ல. என்னுடைய கட்சியும் அப்படிப்பட்டதல்ல. எந்தத் துறையிலே எப்படி இதை ஆக்கலாம் என்ற முறையிலே திட்டமிட்டு இதை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு இடத்திலே முதலீடு சற்று அதிகமாகி விட்டால் கூட, பரவாயில்லை....

*மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: தமிழக அரசின் புதிய தொழிற் கொள்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டு பேசினாலும் கூட, நடைமுறையில் அது உள்ள சிக்கல்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். 504 வகையான தொழில்களைச் சிறு தொழில்களின் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் அவை இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 504 தொழில்களையும் ஒரே இடத்தில், ஒரே மாவட்டத்தில் உருவாக்கி முடியாது, செயல்படுத்தி விட முடியாது என்பதை நான் உறுப்பினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அங்கே கிடைக்கிற மூலப் பொருள்கள், வேலைக்குக் கிடைக்கிற ஆட்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றை வைத்து, அந்தந்த மாவட்டத்தில் இன்னின்ன தொழிலைத் துவக்கினால் மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும், விற்பனைப் பிரச்சனை வராது என்று அரசு நிர்ணயித்து, நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொழில் மன்றங்களின் மூலமாகத் தொழில் செய்ய வருகிறவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. முகவை மாவட்டத்தில் குடிசைத் தொழிலாக தீப்பெட்டித் தொழிலைச் சிபாரிசு செய்கிறோம். கிராமப்புறங்களில் விசைச் செக்கு மூலமாக எண்ணெய் எடுத்தல், தோல் பதனிடுதல் போன்றவைகளைச் சிபாரிசு செய்கிறோம். சில பகுதியில் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சிபாரிசு செய்கிறோம். மதுரையில் 80 வகையான தொழில்களுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிடைக்கிற மூலப் பொருள்களை மையமாக வைத்து தொழில் ஆரம்பிக்கச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு வருகிறது. மாவட்டங்களில் தொழில் செய்ய வருகிறவர்களுக்கு அவை அறிவிக்கப்படுகின்றன என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 8]

திரு. பி. மாணிக்கம் : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதிலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாவட்டங்களில் இருக்கிற வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்தத்தான் தொழில் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன என்று கூறுகிறார். அந்த அம்சம் பாராட்டக்கூடியதாக இருந்தாலும், ஏற்கெனவே ஆரம்பித்த தொழில் பேட்டை என்ன ஆயிற்று? இதுபற்றி அஸெஸ்மெண்ட் ரிப்போர்ட் என் கைவசமில்லை. இருந்தால், விவாமாகச் சொல்வேன். அந்தத் தகவல்களை வைத்துச் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் கூடங்களை பல இடங்களில் பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பித்த தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் இல்லாமல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. உற்பத்தியான பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் இல்லாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தின்போது, அதற்கான புள்ளி விவரங்களோடு பேச முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறு தொழில் வளர்ச்சி வேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. நான் சார்ந்துள்ள கட்சியும் அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சிறு தொழில் என்று சொல்லும்போது, அதன் ப்ரபோர்ஷனைப் பார்க்க வேண்டும். ரசாயனம், சிமின்ட் தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சிமின்டில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மூலதனம் அதிகமாக இடப்பட்டாலும் பரவாயில்லை. எங்கள் கட்சி நிலையைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் துறை வேண்டாமென்ற கொள்கை இல்லை. கூட்டுத் துறை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சரியான முறையில் அவை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அம்மாதிரி வாய்ப்பு இருக்குமானால், தமிழகத்தில் தொழில் நிபுணர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுையெல்லாம் கலந்து திட்டம் வகுக்கலாம். பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துச் சொல்கிறேன். தொழில் நிபுணர்களைக் கூட்டிப் பேசுவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பதாகப் பார்த்தேன். வரவேற்கத் தக்க அம்சம் தான். தொழில் வளர்ச்சி என்று வரும்போது, நம்முடைய நிதி ஆதாரம், வருவாய், மூலதனம் ஆகியவை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஜூடிஷியல் ஸ்டீஸ் என்ற அடிப்படையில் எப்படிப் பயன்படுத்தப் போகிறோம்? பரவலான வேலை வேண்டுமென்றால், மூலதனம் போட வேண்டும். வேலை கிடைக்கும். பெரிய தொழில்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றில் சில மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் தொழில் தாவாக்கள் சீக்கிரம் தீராமல் இருக்கின்றன என்று அரசு சொல்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் எனது பழைய நண்பர் மட்டுமல்ல, இருவரும் ஒரே துறையில் சேர்ந்து வேலை செய்தோம். அவர்கள் பல விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். காரியம் செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுவதால், கெடுதல் தான் உண்டாகிறது. புகழ் பெற்ற பழமொழி உண்டு “Justice delayed is Justice denied.” சில தொழிற்சாலைகள் எட்டு மாதமாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. T.I. Cycles, Southern Switchgear, Ultra-marine ஆகியவை அந்த நிலையில் இருக்கின்றன. பலவற்றில்

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

நான் விவரமாகப் போக விரும்பவில்லை. தொழிலாளர் நலக் கொள்கையில் கூலி கோளாறு வருகிறது. அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் பாக்டரிகளை மூட வேண்டாமென்று கிளர்ச்சி செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியால்தான் மூடப்படுகின்றன என்ற புகார் இருந்தது. இப்போது நிலைமை வேறு. தமிழகத்தில் மட்டும் இப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறவில்லை. இந்தியா முழுவதும் அந்தப் போக்கு இருக்கிறது. தமிழகத்தில் அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அக்கறை குறைவாக இருக்கிறது என்பதுதான் நான் சொல்வது. அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. பல குடும்பங்கள் பட்டினி கிடக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் தான் மிகுந்த குறைவான அளவில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. 6,61,245 தொழிலாளர்களில் சுமார் 4,500 பேர்தான் லாக்-அவுட் அல்லது ஸ்ட்ரைக் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : விவரங்களுக்கு நன்றி. பல பாக்டரிகளில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடப்பது ஒரு காரணம். பல மாநிலங்களில் பாக்டரிகள் ஏன் மூடப்பட்டன என்று பார்க்க வேண்டும். எண்ணிக்கை அடிப்படையில் இது சரி. இந்த 4,500 பேர்களில் கூட அவர்கள் வேலை போகும் அளவுக்கு மூடப்பட்டிருக்க வேண்டுமா? தமிழகத்தில் அப்படி மூடப்படாத நிலை வரக்கூடாதா? அவை பற்றிய விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தீர்த்திருக்க முடியும். ஏன் தீர்க்கவில்லை? காலதாமதத்தை அரசு போக்க வேண்டும். அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறை கூற நான் விரும்பவில்லை. கொள்கையில் தவறு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : டி. ஐ. சி.-ஐப் பொறுத்த வரையில், மூடுவதற்கு அவர்கள் அனுமதி கேட்டதும், இந்த அரசு அதை மறுத்திருக்கிறது. அவர்கள் வழக்கு மன்றம் சென்றார்கள். இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். 25 எம்., என்., ஓ. ஆகிய பிரிவுகள் செல்லாது என்று சொல்கிறார்கள். இருப்பினும் நாம் மூடுவதற்கு அனுமதி அளிக்காதது மட்டுமல்ல. நேரடிப் பேச்சு வார்த்தை மூலமாகப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நேற்று முன் தினம் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : விவரங்களுக்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. நீதிமன்றத்திற்கு அவர்கள் சென்றது உண்மைதான். இதைக் காலத்தில் துவக்கியிருந்தால், பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்க

[திரு .பி. மாணிக்கம்]

[1978 செப்டம்பர் 8]

முடியும் என்பதற்கான விவரம் என்னிடம் உள்ளது. இலாகா சம்பந்தமான வவரங்களைச் சொல்லலாம். அத் தொழிலை மேற்கொள்ள மாநில அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று குறிப்பு அனுப்பிய பிறகு, நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்களைப் பார்த்து, “அந்தத் தொழிலில் நஷ்டம்தானே தவிர, நாங்கள் அதை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று சொன்னதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி காலத்தில் எதையும் கவனித்துருந்தால், இதுபோன்ற பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்க முடியும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள நிலைமை “பிரேக் அப் பிகர்ஸ்” கொடுத்துத் தரவில்லை. தொழிற் சங்க அரங்கில் வேலை செய்யும் பல தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை சில மாதங்களாகச் சொல்லித்தான் வருகிறார்கள். ஒரு பாக்டரியில் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கும்போது, அதை உடைக்க ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் உதவியுடன் வெளியிலிருந்து ஆட்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் எங்கே தீர்வு? எங்கே நியாயம்?

அடுத்து, விவசாயிகளின் மத்தியில் கடனளித் தன்மை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் எடுத்துப் பார்த்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் பம்பு-செட்டுகள் அதிகம். நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி அதிகமாக விவசாயம் செய்வது பல ஆண்டுகளாக தமிழகம்தான். அப்படிப் பயிர் செய்கிற விவசாயிகள் கடனளியாக இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

கடன் பிரச்சினைபற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் அவர்களுடைய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். இது குறித்து ரிசர்வ் பேங்க் ரெகமெண்டேஷன் வேறு இருக்கிறது. இருந்தும் அரசாங்கம் இதிலே தயக்கம் காட்டுகிறது. எனவே அரசு மத்திய அரசிடமும் ரிசர்வ் பேங்கிடமும் கலந்து தகுந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடனிலிருந்து நிவாரணம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கொள்கை அறிவிப்பு எதுவும் இங்கே ஆளுநர் உரையில் காணப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கடலை, பருத்தி, நெல், கரும்பு, புகையிலை ஆகியவைகளின் விலை வீழ்ந்துருக்கிறது. புகையிலையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தல் பெருமளவுக்கு உற்பத்தி இல்லை என்றாலும், மற்ற கடலை, நெல், கரும்பு ஆகியவற்றின் விலை குறைந்திருக்கிறது. பருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், பொதி ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் வரை குறைந்திருக்கிறது. கடலையைப் பொறுத்தவரையில், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 60 ரூபாய் வரை குறைந்து

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

விட்டது. அக்ரிகல்சுரல் பிரைசஸ் கமிஷன் நிர்ணயிக்கிற விலை நமக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. நென் மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், அதன் 5 மாநில முதல்வர்களும் கூடி நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். கேரளத்தைப் பொறுத்தவரையில், விலை கூடுதலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தில் இன்னும் விலை அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த விலையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனையாகும். நெல், கரும்பு, பருத்தி, கடலை இவைகளுக்கு ஆகும் உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிட்டு இவைகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையை நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும். இதற்கு நாமே ஒரு கமிஷன் போட வேண்டும். பாநிலத் திட்டக் கமிஷன் கீழ் ஒரு ஸ்டடி குரூப் போட்டு விலை நிர்ணயம் செய்து அதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கிடைக்கப் போராட வேண்டும். போராட்டம் என்று நான் வார்த்தையையே உபயோகிக்கும்போது, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, கட்சிப்பரிபாஷையின் அடிப்படையில் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. எனவே இதன் தொடர்பாக மத்திய அரசோடு எந்தெந்த வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் நமது அரசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, கடலை, கரும்பு இவைகளுக்கு வட மாநிலங்களில் நல்ல விலை கிடைக்கிறது. கரும்பு, கடலை, நெல், பருத்தி ஆகியவை தமிழகத்தில் பெருமளவு உற்பத்தியாகின்றன. எனவே இதற்காக சில ஏற்பாடுகளை மாநில அரசு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக விலை நிர்ணயம் செய்ய நாமே ஒரு கமிஷன் அல்லது ஒரு ஸ்டடி குரூப் நியமிக்க வேண்டும். இது குறித்து மத்திய அரசோடு போராட முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்து, சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னே பேசிய உறுப்பினர்கள் தனியார் துறைப் பள்ளிகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதைப்பற்றி ஸ்ரிவாகசு சொன்னார்கள். மேலவையைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு ஒரு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. பண்பட்ட ஆசிரியர்கள் பலர் மேலவையில் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களைப்பற்றி நிறைய கேள்வி வருகிறது. அதைப்பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்து, பல்வேறு பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையைக் கவனிக்க என்று ஒரு டைரக்டர்கூட இல்லை. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், கல்வித் துறையிலிருந்து போடப்படும் உத்தரவுகளில் நிறைய 'அனுமலீஸ்' இருக்கின்றன. ஏராளமான முரண் பாடுகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டால், அது விரிவானதாகவும், புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும், தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டும். அரசாங்க உத்தரவுகளில் பல வகையான வாசகங்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் காரண

[திரு. பி. மாணிக்கம்] [1978 செப்டம்பர் 8]

மாக பல்வேறு சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. எனவே அரசாங்க உத்தரவுகளில் உள்ள “அனாமலீஸ்” களை நீக்கினால் அதுவே ஆசிரியர்களுக்குப் பெரிய நிவாரணமாக இருக்கும்.

கல்வித்துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, கொள்கையைப் பற்றி நான் எதையும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணி அடித்தார்).

இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். 6-வது வகுப்பில் 8-வது பாடம் பால கங்காதர திலகர், 8-வது வகுப்பில் 11-வது பாடம் புரட்சி வீரன் பகத்சிங் ஆகிய பாடங்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 9-ம் வகுப்பில் வாஞ்சிநாதன், சித்தரஞ்சன் தாஸ் பற்றிய பாடம் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து 10-வது வகுப்பில் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் எழுதய தமிழ்நாட்டுப் பெண்பாலர், அடுத்து 5-வது பாடம் பண்டித ஐவகர்லால் நேரு அவர்கள் எழுதய “மற்றுமொரு புத்தாண்டுப் பிறப்பு”, அடுத்து சுப்பிரமணிய சிவா ஆகியோரைப் பற்றிய பாடங்கள் பள்ளிப் புத்தகங்களிலே இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே நான் குறிப்பிட்ட இவர்களைப் பற்றியெல்லாம் நமது நாட்டு மாணவர்கள், இளைய தலைமுறையினர் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமா? இவர்களெல்லாம் இல்லாத வரலாறு எப்படி உண்மையான இந்திய வரலாறாகும்? தலகரைப் பொறுத்தவரையில், இந்திய வரலாற்றில் மட்டுமல்லாமல், உலகத்தில் அடிமைப்பட்ட மக்கள் விடுதலைக்காகக் கிளர்ச்சி செய்தபோது, அதற்கு முதன்மையானவராகக் கருதப் படக்கூடியவர். இவர்களைப்பற்றி மாணவர்கள் படித்தால்தான் இந்திய நாட்டுப் பண்பாடுபற்றி அவர்கள் அறிய முடியும். இளைய தலைமுறையினர் இவர்களைப்பற்றிக் கண்டிப்பாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம்? யாருடைய சிபாரிசின் அடிப்படையில் இவைகள் நீக்கப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டுப் பெண்பாலர் டாக்டர் உ. வே. சுவாமிநாத ஐயர் அவர்கள் எழுதயது. இது ஏன் நீக்கப்பட்டது? தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் இந்த அரசு தயவு செய்து சிந்திக்க வேண்டும்.

மதுவிலக்குப்பற்றி நிறையவே இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டுக்கு 140 கோடி ரூபாய் நட்டம் ஏற்படுகிறது. இன்றைய தினம் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்றால், சட்ட பூர்வமாக அதாவது தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படக்கூடிய சட்டபூர்வமான மதுதான் விலக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு வகை மது குடிசைத் தொழிலாக மாநிலம் முழுவதும் மிக வேகமாக விரிவடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. அரசின் மீது எப்படியாவது ஒரு குறைபாடு

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

சொல்ல வேண்டும் என்றோ, குற்றச்சாட்டு சொல்ல வேண்டுமென்றோ நான் இதைக் கூறவில்லை. இப்படி குடிசைத் தொழிலாகப் பெருகியுள்ள இதற்குப் பெயர் மதுவா அல்லது வேறு என்ன பெயர் கொடுப்பது என்றே தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அது விரிவடைந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையில் தனது கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். நான் சார்ந்திருக்கின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதுவிலக்கை எதிர்க்கிறது என்றால் இல்லை. இந்தக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறது. ஆனால் எது காரிய சாத்தியமானதோ அதைத்தான் அரசு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை வெறும் ஒழுக்க ரீதியில் சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அரசு சட்டபூர்வமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய கொள்கையில் காரிய சாத்தியமானதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கை, அதாவது அறவே கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பது என்ற கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். அல்லது பெர்மிட் அளிப்பதை விபரலாசை செய்ய வேண்டும். அதேபோல லிக்கர் ஆல்கா லிக்—கண்ட்டெண்ட்டைக் குறைக்க வேண்டும். இது மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதைச் செய்யாமல் போதையில் தவறு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது சரியில்லை. எனவே அரசாங்கம் இந்தக் கொள்கையில் காரிய சாத்தியம் எதுவோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

உழைத்தவன் களைப்பு தீர இதைச் சாப்பிடுகிறான். அதை போதை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதை அவன் முறையாகப் பெற வழிவகை செய்ய வேண்டும். எனவே இதை ஒரு ஒழுக்க நிலைப் பிரச்சினையாகப் பார்க்காமல், தமிழ் நாட்டுப் பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக, சமுதாயப் பிரச்சினையாக—எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தற்போது கள்ளச் சாராயம் சாப்பிடுவதாலே பொது மக்களுடைய “லிவர் டேமேஜ்” ஆகிறது என்று வைத்தியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே இந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கையை மாற்றாத வரையில், புனராலோசனை செய்யாத வரையில், அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வருமானம் போவதோடு, தனி நபர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் முதலாளிகள் பெரும் பணம் சம்பாதிக்கும் நிலைதான் ஏற்படும். நேற்றையதினம் காலனா வருமானம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு காரில் செல்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகளை, எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், அவர்களை அவர்கள் சுற்ற முடிகிறது. அவர்களைச் சுழலச் செய்ய முடிகிறது. நிர்வாகத்தில் இது ஒரு அம்சம் என்பதால், இதை அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணி அடித்தார்).

கடைசியாக, முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் இன்றைய தினம் கலவரங்கள் நடை

[திரு. பி. மாணிக்கம்] [1978 செப்டம்பர் 8]

பெற்றிருக்கின்றன. விழுப்புரம், ராணிப்பேட்டை, பேர்ணம் பட்டு போன்ற பல இடங்களில் ஜாதிக் கலவரங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. குடியாத்தத்தில் இப்படிப்பட்ட கலவரம் தொடங்கும்போல் இருந்தபோது, அங்கே சர்வ கட்சிக் கூட்டம் போட்டு, அதை வளர விடாமல் தடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் மாநிலத்தில் 3 இடங்களில் இப்படிப்பட்ட ஜாதிக் கலவரங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதனால் தமிழகத்தின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் எங்காவது சிறு புகைச்சல் வந்தாலும், தமிழக அரசு சர்வ கட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒத்துழைப்புப் பெற்று கலவரங்களைத் தடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், பல இடங்களில் ஜாதிக் கலவரங்கள் ஏற்படும். இந்தக் கலவரங்களுக்குக் காரணம் பல்வேறு இடங்களில் உள்ள வெஸ்ட்ட் இண்டரஸ்ட்கள் தான். பேர்ணம்பட்டிலும், விழுப்புரத்திலும் ஏற்பட்ட கலவரத்திற்குக் காரணம் வெஸ்ட்ட் இண்டரஸ்ட்தான். சர்வ கட்சியமைப்பு மூலம் அமைதியை நிலநாட்ட வேண்டும். பல இடங்களில் திட்டமிட்டு துண்டிவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிகிறேன். எனவே அரசு இதில் விழிப்பு உணர்ச்சியோடும் இருந்து அங்கெல்லாம் சர்வ கட்சி அமைப்பு கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அதில் இந்த அரசு தவறியிருக்கிறது. இறுதியாக அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டதற்காக மன்னிக்க வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திலே, கலந்து கொண்டு சில கருத்துக்களைக் கூறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையிலே வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்ற வேண்டுமென்றும் கிராமப்புறத்திலேயுள்ள அடித்தளத்தில் இருப்பவர்கள் மறுமலர்ச்சி அடையவேண்டுமென்றும் நல்ல பல திட்டங்களைப் போட்டு, இன்று இந்த அரசு எடுக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெற வேண்டுமென்று வாழ்த்துக் கூறுகொள்கிறேன். ஒரு பொதுவான பிரச்சினையான உணவு உற்பத்தியின் சாதனையைப்பற்றி அரசு பெருமிதம் கொள்ளவும், அதற்கு நாம் திருப்தியடைய வேண்டிய நிலையிலும் இருக்கிறோம். ஆனால் உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவிலே, அந்தந்த ஆண்டிலேயே நம்முடைய நிலையை வைத்து சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதை விட்டு, வரப்போகின்ற 10 அல்லது 5 ஆண்டு கழித்து, நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய உணவுத் தேவை என்னவாக இருக்கும், 25 ஆண்டு காலம் கழித்து நம்முடைய மக்கள் தொகையானது 2 மடங்கு ஆகக்கூடிய நிலையை எடுத்துப் பார்த்து, கடந்த ஆண்டிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே நல்ல மழையிருந்ததாலும், அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து உபரி நீரைப் பெற வாய்ப்பு இருந்ததாலும் உள்ள

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. ஆர். தாமஸ்]

நிலைமையையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, தொலை நோக்குத் திட்டமாக வகுத்தால்தான், வருங்காலத்திலே நாம் உணவுப் பிரச்சினையை நம்பிக்கையுடன் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்தவரையில், மாநிலத்தில் 4 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகள் பல பொருள்கள் விற்கும் கடைகளாக மாற்றப்பட்டதையும் அதை அடுத்து 1,500 கடைகளுக்கு மேல் மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகியவற்றிலும் மாற்றப்பட்டதையும், அதை அடுத்து 2,000 கடைகள் மாற்றப்பட்டு இருப்பதையும், அதை அடுத்து 2,500 கடைகள் பல பொருள்கள் விற்கும் கடைகளாக மாற்ற இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். நியாய விலைக் கடைகள் என்று பார்க்கும் போது, அவை நடைமுறையில் வெற்றி பெற்றுத் தான் இருந்தன. காரணம் என்னவென்றால், வெளிச் சந்தையிலே கிடைக்க முடியாத கட்டுப்பாடுள்ள பொருள்களை மக்கள் நம்பிப் பெற்றனர். நிர்வாகச் செலவை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அவை இருந்தன. இன்று அவைகள் பல பொருள்கள் விற்கும் கடைகளாக மாற்றப்பட இருக்கின்றன. அவை இப்போது எந்த அளவுக்கு விற்க முடியும் என்ற நிலைமையை நாமும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, விவசாயிகள் வங்கி சம்பந்தப்பட்ட காரணத்தினாலே, அந்த விவசாய வங்கியில் 11 நியாயவிலைக் கடைகளைத் தொடங்கினர். ஆரம்பித்த கட்டத்திலே மக்கள் கட்டுப்பாட்டோடு வாங்கியதன் காரணமாக, அந்தக் கடைகள் லாபகரமாக ஓடின. நிர்வாகச் செலவை சந்தித்து அதற்கும் மேலாக லாபம் பெற முடிந்தது. வெளிச் சந்தையிலே பொருள்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்க ஆரம்பித்ததும், இந்தக் கடையினுடைய நிர்வாகச் செலவைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு 4 கடைகள் நஷ்டத்தில் ஓடவும், நாங்கள் அந்தக் குழுவிலே தீர்மானம் செய்து டி.எஸ்.ஓ.வை அணுகி, அந்தக் கடைகளை மூட வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டபோது, பறுத்தார்கள். பிறகு அதற்கு அல்டிமேட்டம் கொடுக்கும் நிலையிலே, ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த அடிப்படையிலே நியாய விலைக் கடைகள் எல்லாம் வெற்றியாக நடந்தன. அரசாங்கத்திற்கு, கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிகர நஷ்டம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பல பொருள் விற்கும் கடைகளாக மாற்றப்பட்ட பிறகு, மக்களுடைய தேவை என்ன, அதிலே மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கிறதா எல்லெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். பல பொருள் விற்பனைக் கடைகள் நஷ்டத்திலே ஓடும் என்றால், இதனால் நிர்வாகத்திலே சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த வகையில் திறக்கப்பட்ட பல பொருள் விற்பனைக் கடைகளுக்கெல்லாம் ஓர் ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழுவானது மக்களுடைய தேவைகளை அறிந்தும், பணியாளர்களுடைய நல்ல ஒத்துழைப்பையும் பெற்று நல்ல முறையிலே அவைகளை உருவாக்கி நடத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்] [1978 செப்டம்பர் 8]

காட்டு வளத்தைப் பெருக்கினால் தான் மழை வளம் பெருகும், பொருளாதார வளம் பெருகும் என்பது உண்மை. ஆனால் தென்னாப்பிரிக்க நாடுகளிலெல்லாம் பாதி வளங்களைக் கூட காடுகளாக மாற்றிவிட முயற்சிக்கிறார்கள். காராஸில் படிப்படியாக மரங்களை நட்டு, அங்கே காட்டுப் பகுதியை வளர்க்கும்போது நம்முடைய மணல் பகுதிகளில் ஏறத்தாழ ரூபாய் 3 கோடி செலவிட்டு காட்டு வளத்தைப் பெருக்குகிறோம் என்றால், இந்த ஆண்டு செலவிடப்பட்ட பணம் நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, உண்மையாக காடுகள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்று இருக்கிறோம் என்பதையும் ஒரு தரம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாம் செலவிட்ட பணம் விரயமாகி விடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கிராமத் தொழில்களான பட்டு, கதர் உற்பத்தி ஆகியவற்றின் மூலமாக ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் மாவட்ட ரீதியாக எப்படி வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பது, வேலையில்லாதவர்கள் எதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து நாம் சரியான சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில், திண்டுக்கல் பக்கத்திலே சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஓயின் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மாநிலத்திலே மது விலக்கு இருப்பதால், அந்த ஓயின் தொழிற்சாலையைத் திறக்க முடியாது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. அந்த அடிப்படையிலே அந்தப் பகுதியிலே ஏராளமாக உற்பத்தியாவது திராட்சை, திராட்சைப் பழங்களைக் கொண்டு திராட்சை ரசம் தயாரிக்கிறார்கள். புற்று நோயைத் தீர்க்க ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து திராட்சை ரசம் சாப்பிட வேண்டும், அப்போது அந்த நோய் போகும் என்று சொல்கிறார்கள். திராட்சை ரசம் தொடர்ந்து 6 மாதம் உண்டால் புற்று நோய் நீங்கிவிடும் என்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : அந்தப் பழரசம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். [* * *].

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. நாங்கள் கூறும் அந்த சிகிச்சை முறையைக் கையாண்டால் புற்று நோய் தீரும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் சொன்னது இந்த அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 8]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ.எஸ். வெங்கடேசன்) : அதை நீக்கிவிடலாம்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : புற்று நோயைக் கூட போக்கி விடலாம் என்று பிரதமர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சிகிச்சை என்று கேட்டபோது, அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ.எஸ். வெங்கடேசன்) : திரு. கங்கப்பாண்டியன் சொன்னதைப் பத்திரிகையில் வெளியிட வேண்டாம். குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : திரட்சைப் பழரசத்தைத் தொடர்ந்து 6 மாதம் சாப்பிட்டால், புற்று நோய் போய்விடும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு திண்டுக்கல் பகுதியில் ஏராளமான திராட்சை உற்பத்தியாவதால், அங்கே ஒரு திராட்சைப் பழரசத் தொழிற்சாலையை அரசே நிறுவினால், விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையையும், வேலைவாய்ப்பு வழங்கக்கூடிய நிலையையும் ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10 சதவதம் நிகர லாபம் இல்லாவிட்டாலும், மின் இணைப்புக் கொடுப்போம் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் பெற வேண்டியதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். முன்னுரிமை அடிப்படையிலேயே மின் இணைப்பு வழங்கப்படும் என்றால், அது நிச்சயமாக ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் தான். முக்கியமாக அருப்புக்கோட்டைப் பக்கத்தில் மற்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகளும் ஆசிரியர்களும் கிணறுகளைத் தோண்டி வைத்துக்கொண்டு மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் பல ஆண்டுகளாக, பல மாதங்களாக அவதிப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய ஆயத்தீர்வை காரணமாக, விவசாய மக்கள் போராட்டங்களை நடத்துகிறார்கள், விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அனை வற்றிப் போகின்ற காலத்திலே இந்த ஆயத்தீர்வையும் உயர்ந்து, மின் கட்டணமும் உயரும். மாநில மக்களை பாதிக்கும். விளைவுகள் சர்க்காரை பாதிக்கும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ.எஸ். வெங்கடேசன்) : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இன்னும் 5 நிமிடங்கள் வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : திரு. பி. ஆர். தாமஸ் அவர்கள் பேசு முடிக்கும் வரை அவைக் கூட்டம் நீட்டிக்கப்படும்.

[1978 செப்டம்பர் 8]

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : நன்றி. ஆக இந்த அரசு மத்திய அரசினுடைய ஆயத் தீர்வையைப் பொறுத்தவரையில், திட்ட வட்டமாகப் பேச்சு நடத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

அடுத்து, மருத்துவ வசதி பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மக்கள் கண்ணொளி இழக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அதிகமாக கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தான் இதற்கு இலக்காகிறார்கள். உலகத்தில் கண்ணொளி இழந்த மக்களுள் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினர் நானூறு நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இதில் தமிழகமும் பங்கேற்கிறதென்று கருதுகிறேன். மாவட்டவாரியாக எடுத்துப் பார்த்தால், பதுரை மாவட்டத்தில் ஆயிரம் பேர்களுக்கு 48 பேர்கள் கண்ணொளி இழக்கிறார்கள். பொதுவாக, மற்ற மாவட்டங்களிலே ஆயிரம் பேர்களுக்கு கிராமங்களில் 14 பேர்களும், நகரங்களில் 11 பேர்களும் கண்ணொளி இழக்கிறார்கள். அதனால் பதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிராமங்களில் சிசுச்சை செய்வதோடு, அதைத் தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வட்டமின் சத்துள்ள உணவு குறைவாக இருப்பதால்தான், கண்ணொளி இழக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, இதைத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அயல்நாடுகளில் வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான திட்டம் வரவேற்கத்தக்க திட்டம். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலேயே வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்து 10 ஆண்டுகளாகியும் வேலை பெற முடியாமல் இருக்கிறது. என்னிடம் ஒரு இடைநிலை ஆசிரியர், வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. இன்னும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார். அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். முதலியார் கல்வித் திட்டத்தில் இந்த ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். வேலையில்லாத பட்டதாரிகளும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் வரை, வாழ்க்கைப்படி என்ற முறையில் ஏதாவதொரு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியது மாநில அரசினுடைய கடமையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், 916 பள்ளிகளில் மேல்நிலைக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதும், நல்ல முறையில் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. கோவையில் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கென்று 3 நாட்கள் கூட்டம்

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

நடத்தப்பட்டு, என்னென்ன இடர்ப்பாடுகள் புதிய கல்வி முறையில் தோன்றும் என்று குறிப்பிட்டு, ஓர் கையேட்டை அளித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். மாவட்ட வாரியாகவும் தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப் பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மாதம் பயிற்சி கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால், பாடப் புத்தகங்கள் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வர்களுக்குத்தான் உடனடியாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் உடனடியாகப் போய்ச் சேரவில்லை. பகுதிபகுதியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால், தலைமை ஆசிரியரையாவது நேரடியாக வந்து புத்தகங்களை வாங்கிச் செல்ல அனுமதி வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரு கூறுக்கப்பட்ட பயிற்சி முறை இதுவரை இருந்தது. புதிய பாடத்திட்டத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால், தொழிற் துறைக் கல்வியை வளர்க்க வேண்டுமென்பதுதான். இதற்குப் பாடப் புத்தகம் தேவையா, தேவையில்லையா என்று பார்க்கும் போது, பாடப்புத்தகம் தேவையில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. பாடத்திட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு ஆசிரியர்கள் பாடத்தைப் போதிக்கலாம். அது தவறான நிலையாகும். இரு கூறுக்கப்பட்ட பாடத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டபோது, அது ஓரளவிற்குத் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் பாடப்புத்தகம் இல்லாததுதான். பாடப்புத்தகங்கள் இருந்தால்தான் நல்லது. அவை ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், மாணவர்களுக்குப் பயன்படுவதாகவும் இருக்கும். நகரங்களில் உள்ள ஆசிரியர்கள் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று அல்லது வல்லுநர்களின் அறிவுரை பெற்று, பாடத்தைப் போதிக்க முடியும். கிராமங்களில் அந்த நிலைமையில்லை. எனவே, தொழிற் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், பாடப் புத்தகங்களை அச்சிட வேண்டும். அதற்குக் குழு அமைக்க வேண்டும். வல்லுநர்கள், பேராசிரியர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து, அவர்களிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து, 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக தொழிற் பிரிவிற்குப் பாடப்புத்தகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிற் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில் எந்தெந்த உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப் பட்டனவோ, அங்கெல்லாம்

மாற்றுத் தலைவர் (திரு ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : இன்னும் ஓரிரு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மன்னிக்க வேண்டும். இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே தொழிற் பிரிவு இருக்க வேண்டும். எங்கெங்கு இரு கூறுக்கப்பட்ட பாடத் திட்டம் இருந்ததோ அங்கெல்லாம்

[திரு. டி. ஆர். தாமஸ்] [1978 செப்டம்பர் 8]

தொடர்ந்து தொழிற் பிரிவு இருக்க வேண்டுமென்பது அரசின் ஆணை. ஆனால், ஏற்கனவே பொறியியல் பிரிவு, வேளாண்மைப் பிரிவு இருந்த பள்ளிகளில் அந்தப் பிரிவுகள் மூடப்படுகின்றன, இது அரசின் ஆணைக்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் அதை ஆதரிக்கிறார்கள். வேண்டாத ஆசிரியர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக தொழிற் பிரிவை மூடுகிறார்கள். இதற்கு அதிகாரிகள் ஒப்புதல் கொடுக்கிறார்கள். இது கேவலமாக இருக்கிறது. எந்தெந்தப் பள்ளிகளில் தொழிற் பிரிவு இருந்ததோ, அந்தப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக்கப்பட்டாலும், தொழிற் பிரிவு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். இல்லாது போனால், அந்த ஆசிரியர்கள் பணி இழக்க நேரிடுமென்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப் பட்டவுடன், மாணவர்களுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. முன்பு 11 ஆண்டுக்காலம் வரையிலும் கிராமப் புறங்களிலே நல்ல முறையில் படித்த மாணவர்கள் இருவர்—ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இருவர்—உதவித் தொகை பெற்றார்கள். 1,000 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று உதவித்தொகை பெற்றார்கள். சென்ற ஆண்டில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் 2 மாணவர்கள் உதவித் தொகை பெறலாமென்பதை 4 மாணவர்கள் பெறலாமென்று மாற்றி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இன்று 10 ஆண்டுகளோடு படிப்பு முடிந்து விடுகிறது. எனவே 11, 12 வகுப்புகள் படிக்க உதவித் தொகை கிடையா தென்று ஆணை இருக்கிறது. மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அந்த ஆணை பொருந்துமென்று மத்திய அரசு கூறுகிறது. ஆகவே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே சேர்ந்துள்ள மாணவர்களுக்கு, கிராமப் புறங்களிலே சிறப்பான முறையிலே பயிலும் மாணவர்களுக்கு உடனடியாக உதவித்தொகை வழங்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். உடற்பயிற்சி இயக்குநர்கள், நூலகர்கள் ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளிக்கும் நியமிக்க வேண்டும். கம்பைன்ட் சினி யாரிட்டி முறையிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். “ஏ” விங் பள்ளிகள் “பி” விங் பள்ளிகளின் பூரண இணைப்பு ஏற்படாவிட்டால், பள்ளிகளிலே கலகம் ஏற்படும். மதுரை மாவட்டத்தில், கொடைக் கானல் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் “ஏ” பிரிவு ஆசிரியர்கள், “பி” பிரிவு ஆசிரியர்களை அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் சென்று, நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் குறையை நீக்க உடனடியாக இணைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

தனியார் பள்ளியாக இருந்தாலும், அரசுப் பள்ளியாக இருந்தாலும், தொழிற் பிரிவு சரியாக நடைபெறவில்லை. காரணம், அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை. தொழிலாசிரியர்களை நியமிக்க ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை.

1978 செப்டம்பர் 8] [திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியக்குழுவின் பரிந்துரை வர இருக்கும் நேரத்தில், ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பிலே முக்கியமான வேண்டுகோள் ஒன்றை வைக்க விரும்புகிறேன். அனைத்து ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை அமலாக்க வேண்டும். அந்தக் கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும். இப்போது கூட சிறந்த மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி வழங்குகிறார்கள். ஆனால், வருமானம் ஆண்டொன்றுக்கு 6,000 ரூபாய்க்கு மேலிருந்தால் இல்லை என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கிட்டால், 6,000 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது. அதனால் சிறந்த அறிவுள்ள குழந்தைகளாக இருந்தும், சலுகையைப் பெற முடியவில்லை. எனவே, அனைத்து ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு தினங்களாக கல்லூரி ஆசிரியர்கள்—மதுரைப் பல்கலைக்கழகப் பகுதியிலிருந்தும், சென்னை பல்கலைக் கழகப் பகுதியிலிருந்தும்—போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய போராட்டம் மேலும் பரவ விடாமல் தடுக்க வேண்டும். அவர்களை அழைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும். இல்லாமற் போனால், மாநிலம் முழுவதும் அந்தப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள் சேர்ந்தால், அமைதி கெடுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, உடனடியாக அவர்களை அழைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, நல்ல முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்று கூறி, பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

மாற்றுக் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : அவையின் கால நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மீண்டும் அவை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 1-40]

[பிற்பகல் 4-00 மணியளவில் அவை மீண்டும் கூடியது.]

5. 1978-79-ஆம் ஆண்டு முதல் துணை விவர அறிக்கையை அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டின் முதலாவது கூடுதல் மதிப்பீடுகளை அவையில் வைக்க முன் வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.